

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ • ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2020

Τ.Θ. 1308, Τ.Κ. 380 01 ΒΟΛΟΣ, ΤΗΛ.: 24210 93502, 24210 93510, FAX: 24210 67903

ΚΩΔΙΚΟΣ: 2369

Η ΖΩΗ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ!

ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΛΜΥΡΟΥ κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ

Μέ τί χάρη τοῦ Θεοῦ γιά μιά ἀκόμη φορά στή ζωή μας «μυστήριον ξένον δρῶμεν καὶ παράδοξον». Ἐνώπιόν μας ἀναδύεται ὑπέρλαμπρη ἡ μεγάλη Δεσποτική ἐστράτη τῶν Χριστουγέννων, ἡ «Μητρόπολις τῶν ἔορτῶν», τό ξεκίνημα τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Θεοῦ ἀνάμεσά μας, τό μόνο γεγονός πού κάνει ὅλα τά ἄλλα ιστορικά γεγονότα νά φαίνονται ἀσύμαντα καὶ κοινότοπα. Σήμερον τίκτεται Θεός ἀπό Παρθένο. Ἡ ἀλυσίδα τῆς ἀνθρώπινης φθορᾶς διακόπτεται. Ἡ ἀλυσίδα τῆς ἀθανασίας ἐγκαινιάζεται. Ἐπουράνια καὶ ἐπίγεια, ἔμψυχα καὶ ἄψυχα, παρελθόντα καὶ μελλούμενα γίνονται δορυφόροι τοῦ ἐκτυφλωτικοῦ Ἡλίου τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἀναγνωρίζουν τό νόημα τῆς ζωῆς καὶ τόν λόγο τῶν πάντων, καθώς ὑποδέχονται τόν Λόγον ἐν σαρκί.

Ἡ ἐστράτη τῶν Χριστουγέννων δέν ἀποτελεῖ μιά ἀπλή ἐπανάληψη ἐνός γεγονότος, οὔτε ἀνάμνηση Θείας ἐπισκέψεως πού πραγματοποιήθηκε μία συγκεκριμένη ιστορική στιγμή. Ὁπως κάθε χρόνο, ἔτσι καὶ φέτος, βιώνουμε μιά παρουσία καὶ καλούμαστε σέ μιά νέα ἀρχή. Τό φῶς τοῦ ἀστρου τῆς Βηθλεέμ θά είναι πάντα νέο, διότι πάντα τό σκοτάδι τοῦ κόσμου τούτου θά είναι ἀπειλητικό καὶ βαθύ. Τό σκοτεινό σπίλαιο πού φιλοξένησε τή Θεία Γέννηση ἀποτελεῖ σύμβολο τῶν ἐγκάτων τῆς γῆς, ἐκεῖ πού τό φυσικό φῶς δέν μπορεῖ νά προσεγγίσει, ἐκεῖ πού ὅποιος ἐγκλωβιστεῖ ἔχει ἀποκοπεῖ ἐντελῶς ἀπό κάθε ἀκτίνα χαρᾶς καὶ ἐλπίδας.

Μιά σκοτεινή σπηλιά τῆς Βηθλεέμ είναι πιά ὄλοκληρος ὁ κόσμος μας καὶ μέσα ἐμεῖς, πού, ὅσο καὶ ἂν ἐπιστρατεύουμε τή λογική μας γιά νά ἔξηγήσουμε τήν τραγωδία τοῦ καιροῦ μας, νιώθουμε πώς τό ἄλογο καὶ τό παράλογο νικοῦν. Τό σκοτάδι ἐκείνης τῆς νύχτας ἔχει ἀπλωθεῖ πλέον ἐπάνω ἀπό ὅλη τήν Οἰκουμένη. Οἱ ἄνθρωποι κλείνουν ἔρμητικά τίς πόρτες τους, ὅπως ἐκείνη τή βραδιά, ὅπου ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ Μαρία δέν βρῆκαν κατάλυμα. Ὁ φόβος γεμίζει τόν ἀέρα καὶ ἡ ἀπειλή γίνεται φοβερή, γιατί είναι ἀόρατη καὶ ἀπροσδιόριστη, ἡ σφραγίδα της, ὅμως, είναι ὄρατη στά σώματα, πού ὑποφέρουν, ὅπως καὶ στίς ψυχές πού πενθοῦν.

Τά φετινά Χριστουγέννα μᾶς βρίσκουν σέ περίοδο σκοτεινή ἀπό δοκιμασίες πρωτόγνωρες, φόβους ἀπροσδιόριστους καὶ προοπτικές ἀβέβαιες. Τό δῶρο τῆς ζωῆς βρίσκοταν πάντοτε στό στόχαστρο τοῦ θανάτου. Γιά αἰώνες τό σκοτάδι τῆς

ψυχῆς τῶν ἀνθρώπων ἄφηνε ἐκατομμύρια νεκρούς στά πεδία τῶν μαχῶν. Ἐφτασε ὅμως ὁ καιρός πού τό σκοτάδι τῆς λύπης βρῆκε ἄλλους δρόμους γιά νά φτάσει στήν ψυχή.

Σκοτεινό σπίλαιο τῆς Βηθλεέμ θυμίζουν φέτος οἱ θάλαμοι τῶν ἐντατικῶν τῶν νοσοκομείων, ὅπου ἄνθρωποι μόνοι δίνουν ἀγώνα γιά τή ζωή τους. Τό ἴδιο, ὅμως, μοιάζουν καὶ οἱ ψυχές ἐκείνων τῶν ἀγαπημένων, πού ἀπό μακριά ἀγωνιοῦν καὶ περιμένουν νά ἀγκαλιάσουν ξανά τόν συγγενή πό τόν φίλο.

Συνέχεια στή σελ. 2.

Οι πολύαθλοι Νεομάρτυρες τής Τουρκοκρατίας σελ. 6-7
«Τά ὄνειρά τους ζύγιζαν περισσότερο ἀπ' τή ζωή τους» σελ. 16

Η ΖΩΗ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ!

Συνέχεια ἀπό τή σελ. 1.

Σκοτάδι μοναξιάς κυριαρχεῖ καί μέσα στά σπίτια, μέ τίς πόρτες τους κλειστές ἀπό τόν φόβο γιά τήν ύνεσία πού ἀπειλεῖται καί ἀπό τήν ἀγωνία γιά τή μετάδοσης ἐνός ἐφιαλτικοῦ ιοῦ. Φέτος, στό γιορτινό τραπέζι, δέν θά εἴμαστε ὅλοι. Πολλοί ἀδελφοί μας θά γιορτάσουν μοναχικά καί πολλοί ήδη κινημένοι συνάνθρωποί μας θά στερηθοῦν, ἵσως γιά πρώτη φορά, παιδιά καί ἐγγόνια.

Σκοτάδι σέ ὅλη τήν κοινωνία μας, ἀπό τήν ἀνατροπή προγραμματισμῶν, τήν ξαφνική οἰκονομική κατάρρευση, τήν ἀπώλεια καρπῶν πολύχρονων κόπων καί θυσιῶν. Σκοτάδι ἀβεβαιότητας γιά τήν ἔξελίξεις, γιά τήν ἐπιστροφή σέ μιά ζωή ὅπως τήν γνωρίζαμε, γιά μιά καθημερινότητα πού μέχρι xθές ἄφονε περιθώρια ἐλπίδας καί προκοπῆς.

Σκοτάδι πένθους καί γιά τήν ἀπώλεια ἀνθρώπων ἀγαπημένων, πένθους ἀνείπωτου καί ἀπό τήν ἀπουσία ἀγαπημένων συγγενῶν πού ἡ ἀνάγκη τῶν μέτρων τούς κρατᾶ μακριά ἀπό τόν τελευταῖο ἀσπασμό, κωρίς ἔναν λόγο παρηγοριᾶς, κωρίς ἔνα χέρι κουράγιου, κωρίς συνοδοιπορία πρός τήν τελευταία κατοικία.

Ολος ὁ κόσμος ἔνα σπίλαιο, πού ὅμως δέν θά μείνει γιά πάντα σκοτεινό. Ολος ὁ κόσμος ἔνα σπίλαιο, πού ἔρθε ν̄ ὥρα νά γεμίσει φῶς καί νά ἀκούσει μελωδίες ὑπερκόσμιες καί ἀναγγελίες λυτρωτικές. Αὐτό τό φῶς καί αὐτοί οἱ ὥχοι είναι τά Χριστούγεννα. Καί φέτος θά λάμψουν ἀκόμη πού πολύ, γιατί θά νικήσουν σκοτάδι πολύ ποι πηκτό ἀπό ἄλλες χρονιές, σκοτάδι πού ἀπειλεῖ νά πνίξει κάθε ἐλπίδα.

Τή νύχτα ἐκείνη τό βαθύ σκοτεινό σπίλαιο μεταμορφώθηκε σέ καταφύγιο καρᾶς καί ἐλπίδας. Τή νύχτα ἐκείνη τήν ἐρημιά τής πένθιμης σιωπῆς ἀντικατέστησε ἡ θαλπωρή μιᾶς παρουσίας. Μέσα στό σκοτάδι ὁ ὕμνος τῶν ἀγγέλων σάλπισε τό τέλος τῆς μοναξιάς καί τῆς ἀπόγνωσης. Ό ὥχος αὐτός δέν ἔταν μόνον γιά τότε, οὔτε μόνον γιά

ἐκεῖ. Τά Χριστούγεννα είναι καί πάλι ἐδῶ. Εἰσβάλλουν λυτρωτικά στούς κάρους τῆς μοναξιάς καί τῆς ἀγωνίας. Εἰσβάλλουν λυτρωτικά στίς ἔξαντλημένες καρδιές ἀπό τόν φόβο καί τόν θάνατο.

Φέτος θά είναι τά πιό χαρμόσυνα Χριστούγεννα, γιατί θά νικήσουν τίς πιό σκοτεινές ἀπειλές τρόμου καί πανικοῦ, γιατί θά ἀναστήσουν ἀνθρώπινες δυνάμεις πού καθημερινά καταρρέουν, γιατί θά είσχωρόσουν σέ δωμάτια ἀπομόνωσης καί θά καράξουν νέα χαμόγελα σέ πρόσωπα σκυθρωπά καί κουρασμένα.

Σήμερον γεννᾶται Ἐκείνος πού γνωρίζει νά ἐμφανίζεται «τῶν θυρῶν κεκλεισμένων», θυρῶν ὅχι μόνον νοσοκομείων καί ἀποστειρωμένων δωματίων, ἀλλά κυρίως καρδιῶν, πού Τόν περιμένουν πῶς καί πῶς γιά νά ἀρχίσουν ξανά νά κτυποῦν συντονισμένες μέ τήν ἐλπίδα καί τήν ἀγάπη.

Τά φετινά Χριστούγεννα φέρνουν τόν θρίαμβο τῆς ζωῆς καί ψάχνουν ὅλους μας γιά νά γίνουμε ὑπερμεταδότες, ὅχι ἐνός ιοῦ, ἀλλά τῆς βεβαιότητας πῶς ἡ ζωή θά νικήσει. Ὁλος ὁ κόσμος είναι μιά Βηθλεέμ καί κάθε τῆς σκοτεινής σπηλιά θά μεταβληθεῖ σέ λίκνο φωτός καί ἐλπίδας ἀπό τήν παρουσία τοῦ Ἐμμανουὴλ, τοῦ Θεοῦ πού είναι μαζί μας. Κι ἂν ἀκόμη οἱ κάροι τοῦ πόνου καί τῆς μοναξιάς μένουν ἀποκλεισμένοι γιά τούς ἀνθρώπους, ὁ Χριστός θά είναι ἐκεῖ, νεογέννητος καί λαμπροφόρος, πηγή ζωῆς καί ἵασης ψυχῶν καί σωμάτων γιά κάθε ἀνθρώπο, γιά κάθε πόνο, γιά κάθε συμφορά.

Όλα ἔρχονται καί παρέρχονται. Είναι βέβαιο πῶς καί αὐτή ἡ δοκιμασία, ἡ πρώτη ἀληθινά παγκόσμια δοκιμασία θά περάσει. Μέρες καλύτερες θά ἔρθουν, αὐτό είναι βέβαιο. Όταν ὅμως φτάσουν, πρέπει νά βροῦν ἀνθρώπους ὄρθιους καί ζωντανούς, ἀνθρώπους πού δέν ξέχασαν νά ἀγαποῦν καί νά μοιράζονται. Ανοίγοντας καί φέτος τίς καρδιές μας στά Χριστούγεννα, ἀνοίγουμε τήν πόρτα τοῦ κόσμου στήν ἴδια τή Ζωή, τή μόνη πού μπορεῖ νά καταλύει τώρα καί πάντοτε τό βασίλειο τοῦ σκότους καί τοῦ θανάτου.

Καλά Χριστούγεννα!

ΑΝΤΙΔΙΡΕΤΙΚΑ

Γνήσιες καί νόθες ἐμπειρίες

Οι πνευματικές ἐμπειρίες, κατά τήν Ὁρθόδοξη διδασκαλία, είναι τά καρίσματα τοῦ Ἀγίου Πνεύματος καί ἐκδήλωση τῶν θείων Ἐνεργειῶν, οἱ ὅποιες κάνουν τόν πιστό «σύμμορφον τῆς εἰκόνος τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ» (Ρωμ. n' 29). Είναι, δηλαδή, ἐμπειρίες «ἐκ Θεοῦ» (Α' Κορ. z' 7) καί δέν ἔχαρτωνται οὕτε προκαλοῦνται ἡ καθορίζονται ἀπό τήν ἀνθρωποῦ.

Τέτοιες γνήσιες πνευματικές ἐμπειρίες καταγράφονται τόσο στήν Παλαιά Διαθήκη ὅσο καί στήν Καινή. Ο Προφήτης Ἡσαΐας περιγράφει τήν ἐμπειρία του, θεωρώντας «ἐπί θρόνου δόξης» τόν Παντοδύναμο Θεό (κεφ. στ'). Ο «Θεόπτης» Μώϋσης μίλησε μέ τόν Γιαχβέ στήν «φλεγόμενη καί μή κατακαιομένη βάτο» καί στό «καπνίζον» ὄρος Σινᾶ (Ἐξοδ. κεφ. γ' καί ιθ'). Στό ὄρος Θαβώρ οἱ τρεῖς μαθητές, Πέτρος, Ἰάκωβος καί Ἰωάννης ἔζησαν μέσα στό ἀκτιστό φῶς τῆς θείας φύσεως τοῦ Κυρίου (Ματθ. Ιz' 1-8). Ο Πρωτομάρτυρας Στέφανος είδε «δόξαν Θεοῦ καί Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν...» (Πράξ. z' 55). Ο Ἀπόστολος Παῦλος είδε «ἡμέρα μέσης... οὐρανούθεν ὑπέρ τήν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου περιλάμψαν (αὐτόν) φῶς» (Πράξ. κοτ' 13) καί ἡρπάγη μέχρι «τρίτου οὐρανοῦ... εἰς τήν παράδεισον» (Β' Κορ. ιβ' 4). Άλλα καί ἡ ζωή τῶν Ἀγίων είναι γεμάτη ἀπό πνευματικές ἐμπειρίες. Υπενθυμίζομε, ἐπιλεκτικά, τής ἐμπειρίες τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος, ὁ ὅποιος «ἀγγέλους ἔσχεν συλλειπουργοῦντας», τοῦ ἀγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ, τοῦ Ὁσίου Ἰακώβου τοῦ ἐν Εύβοιά καί πλήθους ἄλλων θεωμένων ἀνθρώπων τοῦ Θεοῦ.

Οι γνήσιες ἐμπειρίες, λοιπόν, ως ὄρατά φαινόμενα στή ζωή τῶν ἀνθρώπων, είναι ἀποτέλεσμα-δῶρο τῆς ἐνοίκησης σ' αὐτούς τοῦ Ἀγίου Πνεύματος.

Οι προκαλούμενες ἐκστασιακές καταστάσεις, οἱ μπχανικές συμπειριφορές καί οἱ ψυχολογικοί ἐκβιασμοί τῶν πεντηκοστιανῶν κινήσεων δέν είναι γνήσιες ἐμπειρίες. Οχι μόνο διότι δέν ἔχουν τήν πηγή τους στό Ἀγίο Πνεύμα ἀλλά καί διότι είναι τό «αὐτόματο» καί ἀναγκαστικό ἀποτέλεσμα τῆς ἀνθρώπινης προσπάθειας. Πρόκειται γιά ἐκβιασμό τοῦ Ἀγίου Πνεύματος.

Ο Ἐπίσκοπος Κάλλιστος Γουέαρ σημειώνει πόσο σημαντική είναι ἡ διάκριση στό θέμα τῶν ἐμπειρῶν. «...Συχνά δέν είναι τό Πνεύμα τοῦ Θεοῦ πού μιλάει μέσα ἀπό τής «γλωσσοιλαλίες» ἀλλά τό τελείως ἀνθρώπινο πνεῦμα τῆς αὐθυποβολῆς καί τής ὄμαδικῆς ὑστερίας. Υπάρχουν ἀκόμη καί περιπτώσεις ὅπου τό «λαλεῖν γλώσσας» είναι μιά μορφή «δαιμονικῆς κατοχῆς».

Ζώντας μέσα στήν Ἐκκλησία ὁ πιστός μένει «ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ», καί ἄρα μένει «ἐν τῇ Ἀληθείᾳ» (Β' Ιωάν. 9-10). Δέν είναι ἡ ἐμπειρία ἐπομένως πού προσδιορίζει τήν ὄρθην πίστη, ἀλλά ἡ ὄρθην πίστη πού πιστά «μετράει» τήν γνωστότητα τῆς ἀληθινῆς ἐμπειρίας. Όταν, λοιπόν, κάποιος βρίσκεται ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως συμβαίνει μέ τούς αἵρετικούς, καί ἀφεθεῖ νά ὁδηγεῖται μόνο ἀπό προσωπικές ἐμπειρίες, μπορεῖ νά καταλήξει σέ πλάνην. Ή διάκριση «τῶν πνευμάτων» μπορεῖ νά ἐπιτευχθεῖ μόνο μέσα στήν Ἀληθινή Ἐκκλησία, δηλαδή τήν Ὁρθόδοξη, διότι αὐτή ἀποτελεῖ τήν ἐγγύησην ὅπιοι ζοῦμε μέσα στήν κάρο δρᾶ καί κινεῖται τό Πνεύμα τό Ἀγίον, τό ὅποιο «πάντα καρπογεί» τά καρίσματα.

Πρωτ. Κωνσταντίνος Φλάκης

Ποιόν νά πιστέψουμε καί ποιόν ν' ἀκολουθήσουμε;

ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΛΜΥΡΟΥ κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ

Ηέναρχη τῆς φετινῆς σχολικῆς χρονιᾶς μᾶς βρίσκει ὅλους προβληματισμένους καί ἀνήσυχους. Ἀπό τίν "Ανοιξην βιώνουμε μιά πρωτόγνωρη κατάσταση μέ καταιγιστική πληροφόρηση, στατιστικές καί κυρίως μέτρα. Οἱ ἐλπίδες μᾶς γιά μείωση τῶν κρουσμάτων δέν εὐδόθηκαν καί ἡ ψυχή μᾶς δοκιμάζεται τώρα ἴδιαίτερα, καθώς τά παιδιά μᾶς ξεκινοῦν τή σχολική τους χρονιά μέ τό πρόβλημα τοῦ κορωνοϊοῦ νά ἐπιμένει.

Κάθε ἀπειλή γιά τήν ἀνθρώπινη ύγειαν εἶναι ἐπόμενο νά προκαλεῖ ἴδιαίτερη ἀνησυχία, διότι ἀφορᾶ τήν ἴδια μᾶς τήν ὑπαρξην ἀλλά καί τήν ὑπαρξην ὅλων τῶν ἀγαπημένων μᾶς προσώπων. Σέ τέτοιες περιστάσεις, γίνεται σαφές ἀκόμη καί γιά τόν ἀπλό ἀνθρωπο πώς τό ἀνθρώπινο σῶμα γίνεται πεδίο μάχης ἀνάμεσα σέ δυνάμεις πού ὑπερρασπίζονται τή ζωή καί σέ δυνάμεις πού τήν ἀπειλοῦν. Νιώθουμε ὑγιεῖς, ὅταν τό σῶμα μᾶς ἔχει ἀντισταθεῖ στίς δυνάμεις τῆς φθορᾶς καί μέ ἐνοποιημένα ὅλα τά κέντρα του ἐργάζεται ἀρμονικά καί ἀνταποκρίνεται στίς ψυχοσωματικές του ἀνάγκες.

Ἔδεις ἀνάγκες ἀκριβῶς ἔχει καί ἡ κοινωνία τῶν ἀνθρώπων. Ἀπειλεῖται διαρκῶς ἀπό δυνάμεις φθορᾶς καί διάλυσης καί αἰσθάνεται ὑγίης ὅταν διαπιστώνει πώς ὅλα τά μέλη τῆς συνεργάζονται ως ἔνα ἀρμονικό σύνολο. Ἀποτελεῖ αὐτονότο βιολογικό γεγονός καί φυσικό καθηκον, ὁ καθένας ξεχωριστά νά φροντίζει νά διατηρήσει τόν ἑαυτό του ύγιην καί εύτυχισμένο. Ὄταν, δῆμως, ἀφιερώνει χρόνο

καί δυνάμεις γιά τήν ύγειαν καί τή χαρά τοῦ διπλανοῦ του, τότε ὁ ἀνθρωπος αὐτός ἔχει ξεφύγει ἀπό τό αὐτονότο βιολογικό καί ἀτομικό του χρέος καί συνδιαλέγεται μέ τήν ἡθικήν ὑπέρβασην.

Ο περίφημος κορωνοϊός, ὁ ἀναμφισβήτητα ὑπαρκτός καί ἀναμφισβίτητα ἐπικίνδυνος, διεκδικεῖ δάφνες μᾶς πρωτόγνωρης παγκόσμιας πρωτοτυπίας: Ἀπειλεῖ συγχρόνως τήν ύγεια τοῦ καθενός ἀπό μᾶς ἀλλά καί τήν ύγεια ὅλοκληρης τῆς κοινωνίας μᾶς. Πέραν τῶν τραγικῶν θυμάτων πού γέμισαν τίς Μονάδες Ἐντατικῆς Θεραπείας σέ ὅλο τόν κόσμο, κατάφερε νά ἐνεργοποιήσει δυνάμεις διασπάσεως καί συγκρούσεως σέ ὅλες τίς κοινωνίες. Η ἀμφισβήτηση γεγονότων, μετρήσεων, μέτρων, ἀκόμη καί νόμων, ἀπέδειξαν πώς ὁ ἵσις ἀποτελεῖ μιά βιολογικῶς μέτρια ἀλλά κοινωνικῶς μέγιστη ἀπειλή.

Δυστυχῶς ἡ ἀφθονία τῶν ΜΜΕ καί μέσων κοινωνικῆς δικτύωσης ἔχουν ἐπιφέρει τήν ἀπόλυτη σχετικοποίηση τῶν πάντων. Οἱ θέσεις τοῦ ὄπιου δήποτε πού ἀναλαμβάνει αὐτοβούλως ρόλο ἐπιστημονικῆς αὐθεντίας ἡ διαφωτιστή ἀθέατων συνομιωστῶν ἐμφανίζεται δίπλα-δίπλα μέ τίς τελευταῖς ἔρευνες τῶν κορυφαίων πανεπιστημίων τοῦ κόσμου καί τίς μετρήσεις παγκόσμιων ὄργανισμῶν. Εἶναι ἐπόμενο νά ἐπικρατεῖ στόν μέσον ἀνθρωπο σύγχυση, ἀμφιβολία καί δικασμός. Τό ἐρώτημα, κραυγαλέο καί ἀναπόφευκτο:

«Ποιόν τελικά νά πιστέψω καί ποιόν νά ἀκολουθήσω;»

Ἀποτελεῖ ἐπιτακτική ἀνάγκη καί ἀδιαμφισβήτητο συμφέρον τῆς κοινωνίας νά πιστέψουμε καί νά ἀκολουθήσουμε τούς εἰδικούς. Δέν πρόκειται γιά κάποια πρόσωπα στρατευμένα σέ παγκόσμιες συνωμοσίες ἀλλά γιά ἀνθρώπους ἀπλούς σάν καί ἐμάς πού, παρά τίς δυσκολίες στήν προσωπική καί ἀκαδημαϊκή τους ζωή, παρά τούς ἀναμφισβήτητους πειρασμούς πού προκαλεῖ ἡ σύνδεση τῆς ἐπιστήμης μέ

τήν ἐλεύθερην ἀγορά, συνεχίζουν νά ἀφιερώνουν χρόνο καί δυνάμεις σέ ἐργαστήρια καί μεγάλα ἐρευνητικά κέντρα, προκειμένου νά ἐκπληρώσουν τά ὄραμάτα τους: Πρόοδος τῆς ἐπιστήμης, βελτίωση τῆς ποιότητας ζωῆς, καθημερινή πάλλη μέ τή βιολογική φθορά καί τόν θάνατο.

Ἐν μέσω αὐτῆς τῆς διπλῆς ἀπειλῆς ἀποτελεῖ ζωτικής σημασίας ἐπίτευγμα, τόσο ἡ ἔγκυρη ἐνημέρωση τῶν παιδιῶν σέ θέματα ύγειας, ὅσο καί ἡ διατήρηση τῆς ἐνότητας στόν σχολικό μικρόκοσμο τους. Τά μέτρα πού ἔχουν ληφθεῖ μποροῦν νά ἀποτελέσουν τό κύριο μάθημα τῆς φετινῆς σχολικῆς χρονιᾶς.

Εἶναι σημαντικό νά διδαχθοῦν τά παιδιά μέσα ἀπό τή συνεπή πρόση τῶν μέτρων πώς κάθε κοινωνία, μικρή ἡ μεγάλη, ἔχει ἐλπίδες ἐπιβίωσης μόνον ὅταν κινεῖται, ὅχι μέ υποταγή ἀλλά μέ συνειδοπή πειθαρχία πρός ἔνα κοινό σκοπό.

Εἶναι σημαντικό νά διδαχθοῦν τά παιδιά πώς οἱ δημοκρατικές κοινωνίες διαθέτουν μέσα καί μποχανισμούς ἀμφισβήτησης καί βελτίωσης ἀποφάσεων, ὅτι ὅμως ἀποφασίζεται, πρέπει νά τηρεῖται. Ἀποτελεῖ ὅρο στοιχείωδους ἀρμονικῆς συμβίωσης.

Εἶναι σημαντικό νά διδαχθοῦν τά παιδιά πώς εἶναι προτιμότερη ἡ ὑπερβολή ἐνός μέτρου ἀπό τή διάλυση πού ἐπιφέρει ἡ διαρκής ἀμφισβήτηση καί μάλιστα κωρίς λογική συγκρότηση, κωρίς υνφαλιότητα καί κυρίως κωρίς στοιχεῖα.

Πέρα ὅμως ἀπό αὐτό ἡ φετινή σχολική χρονιά ἔχει ἀκόμη ἔνα προνόμιο: Θά προσθέσει στό ώρολόγιο πρόγραμμα μαθήματα καί συζητήσεις πού σχετίζονται μέ τήν ἀλληληνή ζωή καί αὐτά πού κρίνουν τήν εύτυχια καί τήν ωρίμανση ἐνός ἀνθρώπου: Τήν αὐτοπειθαρχία, τήν ἀνάγκη γιά συνύπαρξη, καθώς καί τή σημασία τοῦ νά συνδυάζει κανείς τήν ἀτομική ἰκανοποίηση μέ τήν κοινωνική ἀλληλεγγύη.

Στόν δρόμο αὐτό, τόν δύσκολο, τόν ἀπαραίτητο ἀλλά καί τόν ἐλπιδοφόρο, πρωταγωνιστικό ρόλο θά παίξει ὁ Ἐλληνας ἐκπαιδευτικός, ὁ συνά παραμελημένος, συνά στοχοποιημένος καί συνά ἀνυπεράσπιστος, ἀλλά πάντα καθοριστικός γιά τήν ποιότητα τῆς σχολικῆς ζωῆς ἀλλά καί τῶν αὐτιανῶν πολιτῶν. Φέτος τό ἐργο του ἔχει ἐπιπρόσθετες δυσκολίες, προκλήσεις καί ἀπαιτήσεις. Γιά τούς λόγους αὐτούς, ἡ συμπαράσταση ὅλων μας πρέπει νά εἶναι ἀμέροστη καί ἄκρως ὑποστηρικτική καί ἐπιβάλλεται νά συνοδεύεται ἀπό ἔκφραση ὑψηλῆς ἐκτίμησης καί κατανόησης στό, οὕτως ἡ ἄλλως, δύσκολο ἐργο του.

Οἱ ἐκπαιδευτικοί μας ἀναλαμβάνουν ἐργο βασικό στήν υπόθεση ἐνόπιτας καί ἀρμονικῆς συμβίωσης, ὅχι μόνο τῆς σχολικῆς κοινότητας ἀλλά καί τής κοινωνίας γενικότερα. Στήν προσπάθεια αὐτή, ὅπως πάντα, ἡ Ἐκκλησία δέν μπορεῖ παρά νά σταθεῖ συνοδοιπόρος καί ἀρωγός. Ἀλλωστε, ἀνάλογο ἀγώνα διεξάγει καί ἔκεινη ἐντός τῶν κόλπων τῆς γιά σύμπνοια καί ἐνόπιτα. Ἐκπαίδευση καί Ἐκκλησία καλοῦνται, ὁ καθένας σέ διαφορετικό χώρο, νά συγκροτήσουν μέτωπο κοινωνικότητας, ὁμοψύχιας καί προόδου.

Ἀπό τά βάθη τῆς καρδιᾶς μου εύχομαι σέ ὅλους καλή σχολική χρονιά καί εἶμαι βέβαιος πώς οἱ καιροί πού ζοῦμε θά ἀποτελέσουν γιά τό μέλλον σημεῖο ἀναφορᾶς ὡς πρός τήν προσωπική μας ωρίμανση καί τήν κοινωνική μας συνοχή.

«Σάς καλώ όλους σέ ένότητα,

΄Αγαπητοί μου Πατέρες και άδελφοί,
Παιδιά μου ένν Κυρίω άγαπημένα,

Στά είκοσι δύο πλέον χρόνια πού είμαι Έπισκοπός σας, είναι ίσως άπο τίς λίγες φορές που αισθάνομαι τόσο έπιτακτική πάν ανάγκη νά άπευθυνθώ σέ όλους σας ως Ποιμένας και Πνευματικός σας Πατέρας. Ο Θεός μέ κατέστησε Έπισκοπό σας γιά νά είμαι ύπευθυνος, ένωπον Του, όχι μόνο γιά τίς ψυχές σας και τή μεταθανάτια προοπτική τους άλλα και γιά τά σώματά σας. Γιά τή χριστιανική μας πίστη αύτά τά δύο, σῶμα και ψυχή, δέν χωρίζουν. Και ένω οι πειρασμοί και οι πνευματικοί κίνδυνοι γιά τίς ψυχές μας είναι διαρκεῖς, έδω και έννεα περίπου μῆνες είχει ένσκηψει ένας νέος σπηματικός κίνδυνος γιά τή σωματική μας υγεία, ή έπονομαζόμενη νόσος του covid-19, του λεγόμενου νέου κορωνοϊού.

Όλοι γνωρίζετε ότι πρόκειται γιά μιά νόσο που μεταδίδεται εύκολα και ταχύτατα, προκαλεί σοβαρά άναπνευστικά προβλήματα σέ άρκετούς άσθενες ή και θάνατο, καθώς ή ιατρική έπιστημ δέν διαθέτει άκόμα τρόπους άποτελεσματικής άντιμετώπισή της. Η διασπορά τής νόσου σέ όλον τόν πλανήτη μας είχει δημιουργήσει μιά άληθινά πρωτόγνωρη κατάσταση, ή όποια είχει θέσει σέ συναγερμό τίς συντεταγμένες πολιτείες. Έχοντας λάβει διαστάσεις πανδημίας, ή κορωνοϊός άνετρεψε τους κανονικούς ρυθμούς τής ζωῆς τής άνθρωποτας και είχει θέσει σέ όλους μας σημαντικά διλήμματα και σκέψεις.

Η πανδημία ως παιδαγωγία Θεοῦ

΄Από τήν άρχη αύτής τής πρωτοφανούς κρίσης είχαμε προσωπικά χαρακτηρίσει τήν πανδημία ως παιδαγωγία Θεοῦ. Γιά έμας τούς χριστιανούς ολα συμβαίνουν, είτε έπειδη τά θέλει ο Θεός, είτε έπειδη τά έπιτρέπει. Αναμφισβήτητα, ο Θεός έπέτρεψε αύτήν τήν πολύλιπευρη συλλογική δοκιμασία και πρέπει νά τήν δεχτούμε, όπως ο πολύαθλος Ιώβ, ως σταλμένη από τόν Κύριο μας. Η παιδαγωγία Θεοῦ είχε πάντοτε έναν και μοναδικό σκοπό: τή μετάνοια μας. Δηλαδή, τή συνειδητοποίηση τών λαθῶν μας, τών προσωπικῶν και τών συλλογικῶν, τή διόρθωσή μας, τήν έπιστροφή μας στόν Θεό. Δυστυχώς, όμως, ο Πονηρός θέλει, όπως πάντοτε, νά μας άπομακρύνει από τόν δρόμο τής μετάνοιας. Έτσι, άντι νά δούμε πνευματικά τήν περιπέτεια αύτήν και νά τήν άξιοποιήσουμε, μᾶς βάζει ο μισούκαλος νά άναλωνόμαστε σέ θεωρίες συνωμοσίας και, τό χειρότερο, μᾶς οδηγεῖ σέ δικασμό και διαιρεση γύρω από τό άν πρέπει ή οχι νά φοράμε μάσκα. Άντι μέ ταπείνωση νά άκουσουμε τούς άντικειμενικά ειδήμονες και νά ήπακούσουμε στίς παρανέσεις τών ύπευθυνων Ποιμένων μας, ή διάφορος μᾶς πείθει ότι έμεις μόνοι ξέρουμε τό σωστό και τήν πραγματική άλληθεια που μᾶς κρύβουν και μᾶς καλεῖ σέ άνυπακοή. Πόσο πνευματικό, όμως, και χριστιανικό είναι αύτό;

Καθ' όλο αύτό τό διάστημα, προσπαθήσαμε νά σταθούμε στό ύψος τών περιστάσεων, μέ αίσθημα σοβαρότητος, άλληθειας και εύθυνης. Μέ πνευματική διάκριση, τό σύνολο τών Έπισκόπων τής Έκκλησίας μας, προέκρινε τήν προστασία τού άγαθού τής υγείας και τής ζωῆς. Γιά τόν λόγο αύτό δεχθήκαμε τά έπωδυνα μέτρα που έπιβληθηκαν. Προσωπικά σας μιλώ συχνά γιά τήν άξια τής έμπιστοσύνης μεταξύ μας. Θεωρώ ότι άρθρα έμπιστευτήκαμε τούς έπιστημονες και συμμορφωθήκαμε στούς κανόνες τών άρμοδίων άρχων. Ωστόσο, μέ παρροσία διακρύζαμε ότι τό Μυστήριο τής Θείας Εύχαριστίας δέν τίθεται σέ διάλογο έπιστημονικό: είναι ζήτημα πίστεως. Βέβαια, τό κλείσιμο τών Ναῶν μας τήν περίοδο τού Πάσχα μᾶς πλήγωσε βαθιά. Θέλω, όμως, νά σας διαβεβαιώσω ότι στό μέλλον δέν θά συναινέσουμε έπ' ούδενι λόγῳ σε ένα νέο κλείσιμο τών Ναῶν και σε καθολική άπαγόρευση τής τέλεσης τής Θείας Λατρείας.

΄Απαραίτητα μέτρα πρόληψης και προστασίας

Βρισκόμαστε και πάλι σε κρίσιμη φάση, που άπαιτει γενναιίες άποφάσεις πρόληψης, γιά νά προλάβουμε τή θεραπεία δυσκολότερων έξελιξεων. Τό έλεος τού Θεοῦ και οι πρεσβείες τής Παναγίας μας και τών Αγίων μᾶς

φύλαξαν, ώστε στήν πατρίδα μας ή πανδημία νά μήν είχει λάβει μέχρι τώρα άνεξέλεγκτες διαστάσεις. Η περιοχή μας, πιο συγκεκριμένα, παραμένει έπι τού παρόντος στό 2ο έπιδημιολογικό έπιπεδο μέτριας διασποράς τής νόσου. Πρέπει νά συντείνουμε τίς προσπάθειές μας, ώστε νά μείνουμε στό ίδιο έπιπεδο. Γιά τόν λόγο αύτό, σας καλῶ νά έφαρμόσουμε τά έξης:

Τήρηση, χωρίς έξαιρέσεις, τής χρήσης μάσκας έντός τού Ιεροῦ Ναοῦ. Ας έπαναλάβουμε ότι ή χρήση μάσκας δέν είναι θεολογικό ζήτημα. Η άρνησή της δέν είχει κανένα δογματικό ή πνευματικό έρεισμα. Άντιθετα, ή χρήση τής μάσκας είχει πνευματική βάση που είναι ή έντολή τής άγάπης πρός τόν πλησίον. Φορώντας μάσκα, προστατεύουμε όχι τόσο τόν έαυτό μας άλλα τούς άδελφούς μας, τούς όποιους νοιαζόμαστε και ήγαπούμε. Οι έπιτροποι σέ κάθε Ιερό μας Ναό και οι μοναχοί ή μοναχές στά μοναστήρια μας θά άναλαβουν νά κάνουν εύγενική σύσταση γιά τήν πήρηση αύτού

τού μέτρου. Ας ύπογραμμίσουμε και πάλι ότι ή νόσος άσφαλδος και δέν μεταδίδεται μέ τή Θεία Μετάληψη. Από τό νά στερηθούμε πή λατρευτική ζωή τής Έκκλησίας είναι προτιμότερο νά συμμετέχουμε φορώντας μάσκα.

Σας καλῶ, έπιστης, νά τηρείτε τίς προβλεπόμενες άποστάσεις μέσα στούς Ναούς και νά μήν συνωστίζεσθε ή στριμώχνεστε. Έπίσης, στίς είσοδους τών Ναῶν ύπάρχει άντιστοπτικό διάλυμα, τό όποιο πρέπει νά χρησιμοποιούμε κατά τήν είσοδο μας και τήν έξοδό μας.

Γιά τήν άποφόρτιση τού έκκλησιάσματος, σέ όλους τούς Ιερούς Ναούς τής πόλεως τού Βόλου και τής Νέας Ιωνίας θά τελεῖται Θεία Λειτουργία κάθε Σάββατο, καθώς και άλλες ήμέρες τής έβδομαδας. Έπίσης, όπου ύπάρχουν περισσότεροι ιερεῖς, τίς Κυριακές θά τελεῖται και δεύτερη Θεία Λειτουργία. Παρακαλῶ νά έκκλησιάζονται τίς καθημερινές ή τά Σάββατα όσοι οι καθημερινές τους ύποχρεώσεις τούς τό έπιτρέπουν, ώστε τίς Κυριακές νά άποφεύγονται φαινόμενα έντονου συνωστισμοῦ.

Πνευματικός έξοπλισμός

Τελευταία και σημαντικότερη παρότρυνσή μου: Σας καλῶ σέ νηστεία και προσευχή. Σέ λίγες μέρες άρχιζει ή νηστεία τών Χριστουγέννων. Σας προτρέπω νά νηστέψουμε όχι μόνο προετοιμαζόμενοι γιά τή μεγάλη έορτή τής Γεννήσεως τού Κυρίου μας άλλα και γιά τήν κατάπαυση τής πανδημίας. Ορίζουμε στήν τοπική μας Έκκλησία νά είναι ή φετινή νηστεία τών Χριστουγέννων περίοδος νηστείας ήλων μας γιά τήν πανδημία. Σύνθημά μας θά είναι ή πρόσκληση τού Θεοῦ, όπως διατυπώνεται άπο τόν Προφήτη Ιωάννη:

«Καί τώρα άκόμα μπορεῖτε νά έπιστρέψετε σέ μένα μέ ούλο τήν καρδιά σας. Νηστέψτε, κλάψετε και θρυνήστε. Ξεσκίστε τήν καρδιά σας όχι τά ρούχα σας. Ναί, στόν Κύριο τόν Θεό σας έπιστρέψτε.» (Ιωάννη, 2, 12-13).

Παράλληλα, σας προσκαλῶ σέ συντονισμένη προσευχή. Από αύριο, Δευτέρα 2 Νοεμβρίου, κάθε βράδυ, άπο τίς 10 έως τίς 10.15 μ.μ., σας καλῶ νά προσευχόμαστε ήλοι μαζί μέ τή μονολόγιση εύχη, τό «Κύριε Ιησού Χριστέ, έλέόσόν με» γιά ένα τέταρτο τής ώρας. Η κοινή μας προσευχή θά μεταδίδεται άπο τόν Ραδιοφωνικό μας Σταθμό «Ορθόδοξη Μαρτυρία» και

μέ έλπίδα καί ἀλληλεγγύη!»

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΛΜΥΡΟΥ κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΝΔΗΜΙΑ ΤΟΥ ΚΟΡΩΝΟΪΟΥ

τόν Ραδιοφωνικό Σταθμό της Ιερᾶς Μονῆς Ταξιαρχῶν «Μοναχική Διακονία». Ή προσευχή, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἔχει ἀπεριόριστη δύναμη καὶ δύναται νά κάμψει τὸν εὐσπλαχνία τοῦ Θεοῦ καὶ νά ἀποσφίσει τὸ κακό. Μᾶς τό λέγει ὁ Ἰδιος ὁ Θεός στὸ 7ο κεφάλαιο (στίχ. 13-14) τοῦ Δεύτερου βιβλίου τῶν Παραλειπομένων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης:

«Ἄν κλείσω τοὺς οὐρανούς καὶ δέν βρέξει, ἃν διατάξω τὸν ἄκριδα νά καταφάει τὴ γῆ καὶ ἃν στείλω θανατικό στὸν λαό μου, καὶ ὁ λαός αὐτός, πού φέρει τὸ ὄνομά μου, προσευχθοῦν μέ ταπείνωση καὶ μέ ἀναζητήσουν καὶ ἐπιστρέψουν ἀπὸ τὸν κακὸ τοὺς δρόμο, τότε ἐγώ θά τοὺς ἀκούσω ἀπὸ τοὺς οὐρανούς καὶ θά συγχωρήσω τὸν ἄμαρτία τους καὶ θά κάνω εὐτυχίαν μέ τὴν πόνησην τῆς κάρα τους».

‘Ἐνόπτια – Ἐλπίδα – Ἀλληλεγγύη’

Μαζί μέ τὴν υποτεία καὶ τὴν προσευχή ἡ στάση μας μπροστά στὸ δοκιμασία αὐτή πρέπει νά διέπεται ἀπὸ τὸ τρίπτυχο: ἐνόπτια, Ἐλπίδα, Ἀλληλεγγύη.

Σᾶς καλῶ, ὅπως πάντοτε τὸ κάνω, σὲ ἐνόπτια μέσα στὸν οἰκογένεια, στὸν κοινωνία καὶ στὸν Ἐκκλησία μας. Καμία κρίσιν καὶ συλλογική δυσκολία δέν ἀντιμετωπίζεται ὅταν εἴμαστε δικασμένοι. Ἀποφύγετε ἀκραίες θέσεις ἢ θεωρίες. Δίχως νά хάνουμε τὸν υπηραλιόπτα μας, καλούμαστε νά δοκιμάσουμε τὰ πνεύματα ἐάν εἶναι «ἐκ τοῦ Θεοῦ» (Α΄ Ἰω 4, 1). Ἡ στοχοποίηση τῆς Ἐκκλησίας μας ἐκ μέρους ὅσων δέν μοιράζονται μαζί μας τὸ δῶρο τῆς πίστης καὶ στέκονται πάντοτε ἐπικριτικά καὶ μέ προκαταλήψεις καὶ ἰδεολογικές ἀγκυλώσεις ἀπέναντί μας δέν πρέπει νά μᾶς ὀδηγήσει στὸ συμπέρασμα ὅτι τὰ μέτρα στρέφονται κατά τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἡ ἔχουμε κατά νοῦ αὐτό πού τόνισε ὁ Παναγιώτας Οἰκουμενικός μας Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος σὲ Μήνυμά του, μόλις ξέσπασε ἢ κρίσιν τῆς νόσου covid-19: «Ἴως κάποιοι ἀπό ἐσάς αἰσθάνθηκαν ὅτι μέ τὰ δραστικά ἀντά μέτρα ὑποτιμάται ἢ θίγεται ἢ πίστη. Ομως αὐτό πού κινδυνεύει δέν εἶναι ἢ πίστη ἀλλά οἱ πιστοί, δέν εἶναι ὁ Χριστός, ἀλλά οἱ Χριστιανοί μας, δέν εἶναι ὁ Θεάνθρωπος ἀλλά ἐμεῖς οἱ ἀνθρώποι.»

Σᾶς καλῶ, ἐπίστης, μαζί μέ τὴν ἐνόπτια νά κρατήσουμε καὶ τὴν Ἐλπίδα μας στὸν Θεό. Κανεὶς νά μήν ἀπογοητεύεται ἢ νά ἀπελπισθεῖ. Γνωρίζουμε καλά αὐτό πού μᾶς διδάσκει ὁ Ἀγιος Ἀπόστολος Παῦλος (Ρωμ. 5, 3-5):

«ὅτι οἱ δοκιμασίες ὀδηγοῦν στὸν ὑπομονή, ἢ ὑπομονή στὸν δοκιμασμένο χαρακτήρα, καὶ ὁ δοκιμασμένος χαρακτήρας στὸν Ἐλπίδα. Καὶ ἡ Ἐλπίδα, τελικά, δέν ἀπογοητεύει. Μαρτυρεῖ γι' αὐτό ἢ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, μέ τὴν ὄποια τὸ Ἀγιο Πνεῦμα πού μᾶς δόθηκε, γέμισε καὶ ἔσχειλισε τίς καρδιές μας». Ἡ δεκχόμε πτίν παιδαγωγία αὐτή τοῦ Θεοῦ μέ Ἐλπίδα σὲ Αὐτόν καὶ μέ σπριγμά τίς πρεοβεῖς τῆς Ὕπεραγίας Θεοτόκου καὶ τῶν Ἀγίων μας.

Σᾶς καλῶ, τέλος, καὶ σὲ ἀλληλεγγύη. Εἶναι βέβαιο ὅτι οἱ οἰκονομικές συνέπειες τῆς πανδημίας θά πλήξουν ἀρκετούς ἀδελφούς μας στοὺς ὄποιους πρέπει καὶ νά σταθοῦμε ἀλληλεγγύοι καὶ βοηθοί. Σᾶς καλῶ σὲ συμπαράσταση ὅσων συνανθρώπων ἔχουν πληγεῖ οἰκονομικά ἀπὸ τὸν κατάσταση αὐτή. Ἡ τοπική μας Ἐκκλησία θά πράξει καὶ πάλι τὸ χρέος της μέ δῆλες τίς δυνάμεις της. Δράττομαι τῆς εὐκαιρίας νά εὐχαριστήσω τίς ἐθελόντριες κυρίες πού μέ αὐταπάρνηση διακονοῦν στὰ Σπίτια Γαλήνης Χριστοῦ, καθὼς καὶ τοὺς ἵερες μας πού ἔχουν τὸν εὐθύνη τῶν συσσιτίων καὶ δῆλους ὅσοι δέν επιλανθάνονται τῆς φιλανθρωπίας. Εὐχαριστίες ἀνίκουν καὶ σὲ δῆλους σας πού συντηρεῖτε τὰ Σπίτια Γαλήνης προσφέροντας τρόφιμα καὶ χρήματα. Μέ γνώμονα τὸν ἀναγκαιόπτα τῆς ἀλληλεγγύης θά ἀποτολμήσουμε φέρος τὸν κανονική διενέργεια τοῦ καθιερωμένου «Ἐράνου Ἀγάπης», ὥστε νά μπορέσουμε νά συμπαρασταθοῦμε σὲ ὅσους θά ἔχουν ἀνάγκη.

‘Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Παιδιά μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπημένα,

‘Ἡ δοκιμασία τῆς πανδημίας πού ἐπέτρεψε ὁ Θεός νά ἔλθει στὸν ζωὴ μας θά περάσει. Ἡς πού δοῦμε ὡς παιδαγωγία Θεοῦ. Ἡ σταθοῦμε μέ Ἐλπίδα στὸν Θεό, ἐνόπτια καὶ ἀλληλεγγύη μεταξύ μας, σίγουρα θά ἔξελθουμε πνευματικά κερδισμένοι. Ἡς ἀκολουθήσουμε τὸν πιστή πόρηση τῶν μέτρων ὑγειονομικῆς προστασίας μέ ἐμπιστοσύνη στὸν ἐπιστήμην καὶ στοὺς ἀρμόδιους. Τὰ πνευματικά μας ὅπλα στὴ μάχη κατά τοῦ κορωνοϊοῦ εἶναι ἢ νηστεία καὶ ἢ προσευχή.

‘Ο Θεός νά εὐλόγει δῆλους σας. Καλή δύναμη!

Μετά πατρικῶν εὐχῶν καὶ ἀγάπης,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΛΜΥΡΟΥ ΙΓΝΑΤΙΟΣ

Βιβλιοπαρουσία

π. Χαραλάμπους Παπαδοπούλου (Λίβυου)

«Ο, ΤΙ ΛΑΜΠΕΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΧΡΙΣΤΟΣ»

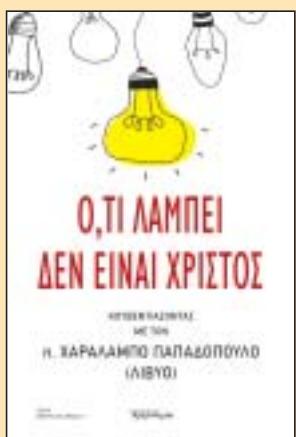
«Καλή ἐπιτυχία». Μιά εὐχή πού εἴπαμε καὶ ἀκούσαμε χιλιάδες φορές. Ἐπιτυχία στὶς προσπάθειές μας, στὶς δουλειές μας, στὶς ἔξετάσεις, στὶς κάθε εἴδους ἐπιλογές μας. Ἡ ἀποτυχία μᾶς φοβίζει. Τίν ἀπευχόμαστε, κάνουμε ὀτιδύποτε γιά νά τὸν ἀποφύγουμε.

Ἐρχεται, ὅμως, ἔνα βιβλίο μέ τίτλο «Ο, τι λάμπει δέν εἶναι Χριστός» καὶ ὑπότιτλο: Κουβεντιάζοντας μέ τὸν π. Χαραλάμπο Παπαδόπουλο (Λίβυο), γιά νά εἰσαγάγει «καινά δαιμόνια». Δείγματος κάριν: «Ἡ γοντεία τῆς ἀποτυχίας», «Δέν μ' ἐνδιαφέρει τίποτα...», «Δέν τὸν παλεύω... κάσταν!», «Γιά νά πᾶς στὸν παράδεισο, πρέπει νά περάσεις ἀπὸ τὸν κόλαση». Πρωτότυπα καὶ ἐντυπωσιακά πράγματα.

Συζητήσεις-διάλιξ, λοιπόν, τοῦ προγράμματος «ENOPIA

ἐν δράσει» τῆς ἐνορίας Εὐαγγελιστρίας Πειραιῶς, ἀπό τὶς ἐκδόσεις «Ἀρχονταρίκη», μέ τὶς ὄποιες ἔνας χαρισματικός κληρικός, νέος ἀνθρωπος, ἀναπτύσσει τὶς ἴδεις του σὲ θέματα τῆς πίστεώς μας μέ σαφήνεια καὶ πληρότητα. Ἐνας γραπτός λόγος, πού μεταφέρει στὸ χαρτί τὸ δροσιά καὶ τὴ ζωντάνια τοῦ προφορικοῦ.

Χαρακτηριστικό τῶν θέσεων τοῦ π. Χαραλάμπους ὁ ἀρμόνικός συνδυασμός παραδοσιακοῦ καὶ νέου, ἡ συμπόρευση τοῦ αἰφνιδιασμοῦ μέ τὸ λογικῶς ἀναμενόμενο. Γ' αὐτό καὶ τὸ βιβλίο αὐτό, ἴδιως γι' αὐτούς πού δέν εὐτύχοσαν νά εἶναι παρόντες στὶς ὄμιλίες, εἶναι ἔνα δῶρο πού θά τούς ἐκπλήξει εὐχάριστα.

ΧΡΙΣΤΟΣ Δ. ΞΕΝΑΚΗΣ

Τό βιβλίο κυκλοφορεῖ ἀπό τὶς ἐκδόσεις «ΑΡΧΟΝΤΑΡΙΚΗ» σέ ὅλα τὰ χριστιανικά βιβλιοπωλεῖα καὶ στὸ βιβλιοπωλεῖο τῆς Ι. Μητροπόλεως Δημητριάδος «ΛΥΧΝΟΣ».

Οί πολύαθλοι Νεομάρτυρες τής Τουρκ

ΤΟΥ Π. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΟΚΚΟΡΗ, ΘΕΟΛΟΓΟΥ, ΕΦΗΜΕΡΙΟΥ

Μιά ξεχωριστή θέση μέσα στό άγιολόγιο τῆς Ἔκκλησίας μας κατέχουν οἱ πολύαθλοι Νεομάρτυρες τῆς περιόδου τῆς Τουρκοκρατίας. Σ' αὐτή τὴν περίοδο τὸ μαρτύριο τους βρίσκει τὸν οὐσιαστικότερο ἔκφραστή του, γι' αὐτὸ καὶ ἀποτελοῦν σπουδαῖο κεφάλαιο τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀλλά καὶ ιστορικῆς πορείας τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Στά τετράκοσια καὶ πλέον χρόνια τοῦ φόβου, τοῦ ἔξισταμισμοῦ, τῆς ἀβράστακτης σκλαβιᾶς, ὑψώθηκε ὡς ἀνασχετική δύναμη ἢ θυσία τῶν Νεομαρτύρων. Εἶναι σημαντικός ὁ λόγος τοῦ Φώτη Κόντογλου: “Κανένας λαός δέν ἔχει τόσο αἷμα γιά τὸν πίστη τοῦ Χριστοῦ, ὅσο ἔχει ὁ δικός μας, ἀπό καταβολῆς τοῦ χριστιανισμοῦ ἴσαμε στήμερα. Καὶ αὐτὸς ὁ ματωμένος ποταμός εἶναι μιὰ πορφύρα πού φόρεσε ἢ Ὁρθόδοξη Ἔκκλησία μας, καὶ πού θά πρέπει νά τὴν ἔχουμε γιά τὸ μεγαλύτερο καύχημα..”

Μετά τὴν ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπό τοὺς Τούρκους, ἢ ἀγία Ὁρθόδοξη Ἔκκλησία μας παρέμεινε ἢ μόνη ὄργανωμένη πνευματική δύναμη μέσα στὸ ὑπόδουλο Γένος. Παράλληλα ἔνας νέος κύκλος αἰμάτινης θυσίας ξεκίνησε γιά τὴν Ἔκκλησία, ἀναγκάζοντάς την νά ἀκολουθήσει ξανά τὸ παράδειγμα τῶν μαρτύρων τῶν πρώτων χριστιανικῶν αἰώνων, προκειμένου νά διατρίψει, ὅχι μόνο τὴν πνευματική της ταυτότητα ἀπεναντί στὸν ἀλλόθροπο κατακτητή ἀλλά καὶ τὴν ιστορική της συνέχεια.

Πράγματι οἱ Νεομάρτυρες προέβαλλαν τὴν συνεπέστερη γιά τὴν Ὁρθόδοξία καὶ ἀποτελεσματικότερο ἀντίσταση στὸν κατακτητή, χωρὶς θυσίες ἀλλων, παρά μόνο τοῦ ἑαυτοῦ τους. Οἱ Μάρτυρες τοῦ ὑπόδουλου Γένους ξαναζωντάνεψαν μέσα στὴ δουλεία τὴν ἀρχαία χριστιανικὴ παράδοση τοῦ μαρτυρίου. Στὰ δύσκολα χρόνια τοῦ ἀφελληνισμοῦ καὶ τοῦ συστηματικοῦ ἔξισταμισμοῦ πού ἐπιχειροῦσε ἢ Ὀθωμανικὴ αὐτοκρατορία, προκειμένου νά κάμψει τὸ χριστιανικὸ φρόνημα τῶν πιστῶν καὶ νά ἔξαλείψει τὴν ὄρθόδοξην πίστη, στάθηκαν φωτεινά παραδείγματα θάρρους καὶ αὐτοθυσίας γιά τοὺς ραγιάδες πού ὑπέφεραν καὶ πρότυπο ὥστε νά μήν γίνονται ἔξωμότες.

Μετά ἀπό μιὰ μακρά περίοδο ὅπου δέσποζε ἢ ἀγιόπτη ἀσκητῶν, ἱεραρχῶν καὶ χριστιανῶν ἡγεμόνων, ἔρχεται στὸ προσκήνιο ἢ δυναμικότητα τῶν λαϊκῶν, τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων τῆς καθημερινόπτας, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, πού ἢ θυσία τους καὶ τὸ ἡρωικὸ τους παράδειγμα ἥταν διπλά πολύτιμο γιά τὴν κοινότητα πού πίστευε.

Ἄσκοῦσαν διάφορα ἐπαγγέλματα, ὅπως: ναύτης, ἔμπορος, παντοπώλης, κηπουρός, ἵπποκόμος, φούρναρης, βοσκός καὶ ἄλλα. Εἶχαν δῆμος χριστιανικὴ ἀρετή, σεμνότητα, σωφροσύνη, εὐλάβεια, ἔγκρατεια καὶ πίστη θερμή γιά νά προχωρήσουν, ὅταν ἔφθανε ἢ ὥρα τοῦ μαρτυρίου γιά τὸν Χριστό.

“Ἡτανε, λέγει καὶ πάλι ὁ Φώτης Κόντογλου, ταπεινοί, ἀπλοί, λιγομήλητοι, μέ τη φωτιά τῆς πίστης στὰ στήθια τους, ἀπονήρευτοι καὶ ἀγράμματοι, ἀφοῦ τὸ μόνο πού γνωρίζανε νά λένε μπροστά στὸν ἀγριεμένον τὸν κριτή ἥτανε, χριστιανός γεννήθηκα καὶ χριστιανός θά πεθάνω”.

Αὐτὸν τὸν μεγάλο ἀριθμό τῶν μαρτύρων τῆς περιόδου τῆς τουρκικῆς κατοχῆς τὸν διακρίνουμε σὲ τέσσερες ὄμάδες. Στὴν πρώτην ἔχουμε τοὺς ἀλλόθροπούς, καὶ κυρίως τοὺς μουσουλμάνους πού βαπτί-

στικανά καὶ μαρτύρησαν. Στὴ δεύτερη ὄμάδα ἀνήκουν αὐτοὶ πού ἔδωσαν τὴν ζωὴν τους, παίρνοντας μέρος σὲ πολεμικές συγκρούσεις, σὲ ἐπαναστατικά κινήματα ἐναντίον τῶν Τούρκων, γιά νά υπερασπιστοῦν τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας. Μία τρίτη ὄμάδα εἶναι οἱ χριστιανοί, πού ἔχοντας ἀνιδιοτελή καὶ ὑπέρμετρη ἀγάπη γιά τὸν Χριστό προκαλοῦσαν τὸν θάνατό τους μέ τὸ νά διδάσκουν μέ θάρρος τὸ Εὐαγγέλιο. Τέλος, στὴν τέταρτη ὄμάδα ἐντάσσονται οἱ ὄνομαζόμενοι “ἀρνητέριστοι”, δηλαδὴ χριστιανοί πού σὲ κάποια δύσκολη στιγμή ἀλλαξιοπίστησαν, ἀρνήθηκαν τὸν πίστη τους στὸν Χριστό. Στὶ συνέχεια, δῆμος, ἐπέστρεψαν στὸν χριστιανισμό καὶ μαρτύρησαν μέ τὴ λόηση τους.

‘Ἡ Ὁρθόδοξη Ἔκκλησία θεώρησε ὅτι μέ τὸ μαρτύριο τους οἱ πρώτην ἀρνητές τῆς πίστεως, ὅχι μόνο πάρονταν ἀφεση ἀμαρτιῶν, ἀλλὰ λαμβάνονταν καὶ τὴν ἀγιόπτηα. Γ’ αὐτὸ καὶ ἥταν ἢ μοναδικὴ περίπτωση πού ἢ Ἔκκλησία ὅχι μόνο δέν ἀπέτρεπε τὸ μαρτύριο ἀλλά καὶ τὸ συνιστοῦσε. Μέ τὸ μαρτύριο, διδάσκει ἢ Ἔκκλησία, οἱ ἀρνητές τῆς πίστεως καθαίρονται ἀπό τὴν πρότερη τους πτώση καὶ βαπτίζονται γιά δεύτερη φορά. Οἱ περισσότεροι ἀπό τοὺς ἀρνητές ἥταν νεαρῆς ἀλικίας ὅταν ἀλλαξιοπίστησαν καὶ ἀργότερα, ὅταν μετάνοιωσαν, μέ τὴν προτροπή τοῦ πνευματικοῦ τους παραδίδονταν στοὺς δημίους τους.

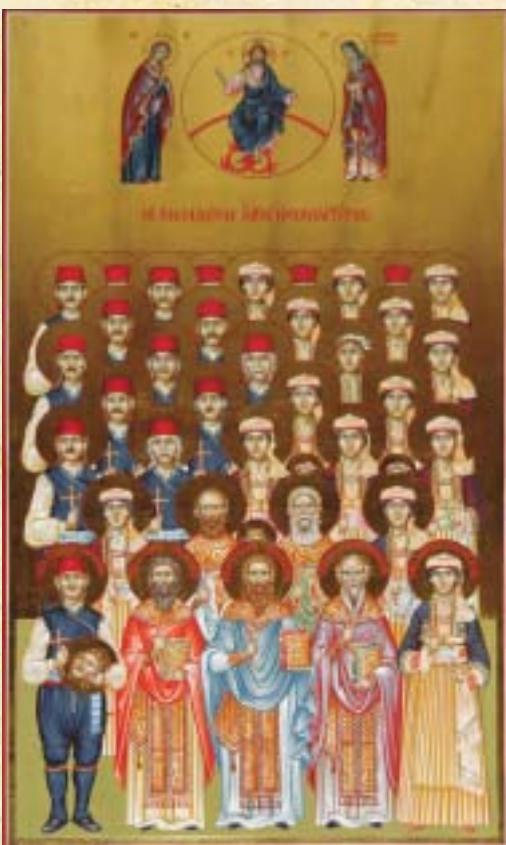
Ο ‘Ἄγιος Νικόδημος συμβουλεύει τοὺς ἀρνητέριστους νά ἔχομολογηθοῦν σὲ πνευματικό, κατόπιν νά λάβουν δεύτερο χρίσμα καὶ νά καταφύγουν σὲ ἔρημο τόπο, ὅπου θά ζητήσουν τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ μέ νηστεία καὶ προσευχή. ‘Οταν μάλιστα νιώσουν ἔτοιμοι γιά τὸ μαρτύριο, ἀφοῦ προσέλθουν στὴ Θεία Κοινωνία, νά μεταβοῦν στὸ μέρος ὅπου ἀρνήθηκαν τὸν Χριστό, νά ὄμολογήσουν εὐθαρσῶς τὸν πίστη τους καὶ νά μαρτυρήσουν γιά αὐτὸν.

Οἱ Νεομάρτυρες ὁδηγοῦνται στὸ μαρτύριο μέ πολλούς καὶ διαφορετικούς τρόπους. ‘Αφοναν τὴν τελευταία τους πνοή ὑπέρ τοῦ Χριστοῦ πάνω στὴ φωτιά, τὴν ἀγκόνη, ἀλλοτε μέ ἀποκεφαλισμό, μέ ἐκδορά τοῦ σώματος, μέ ἐπίπονη ἀσπία, μέ ἐντοιχισμό, μέ σουβλισμό, μέ διάτροπη τῆς κεφαλῆς, μέ ἐξάρθρω-

ση τῶν ἀρθρώσεων, μέ ἀκρωτηριασμό, μέ στραγγαλισμό καὶ ἄλλα. ‘Νέοι ἀνθρώποι, μᾶς λέγει καὶ πάλι ὁ Φώτης Κόντογλου, παλληκάρια, ἀπάνω στ’ ἄνθος τῆς νιότης τους, πηγαίναντε προθυμερά νά παραδοθοῦν γιά τὸ σόνομα τοῦ Χριστοῦ, κι ἀντίς ἀρραβωνιάσματα καὶ ζεφαντώματα σφάζονταν σάν τὰ ἀρνιά ἢ κρεμαζότανε μέ τὴ θελιά στὸ λαιμὸ τους καὶ, γιά νά τοὺς τυραγνάνε περισσότερο οἱ ἀπιστοί, κόβανε τὸν λαιμὸ τους σιγά-σιγά μέ στομωμένα μαχαίρια ἢ τούς κρεμάζανε μέ σάπια σκοινιά πού κοβόντανε, γιά νά τούς ζανακρεμάσουν.

‘Ἡ θυσία τους ἔγινε ἀφορμή νά συγκρατηθεῖ ἢ χριστιανική πίστη στὰ δύσκολα χρόνια τῆς σκλαβιᾶς καὶ παράδειγμα γιά τοὺς ὑποδουλωμένους ὅτι, ὅσο κι ἀν ὑποφέρουν καὶ ταλαιπωροῦνται, πρέπει νά υπομένουν καὶ νά μήν κάνουν τὸν πίστη τους καὶ τὴν ἐλπίδα. Στέκονταν μέ θάρρος ἀπέναντι στοὺς ἀνακριτές καὶ μέ παρροσία ὑπερασπίζονταν τὸ δικαίωμα τοῦ κάθε χριστιανοῦ νά ἔχει τὸ πιστεύω του, γι’ αὐτὸν ἢ συγκίνηση καὶ τὸ δέος πού προκαλοῦσε ἢ θυσία ἐνός Νεομάρτυρα στὶς ψυχές τῶν χριστιανῶν ἥταν ἰσχυρότερα ἀπό διδασκαλίες καὶ νοοθεσίες.

Νά γιατί τὰ μαρτυρολόγια, πού διέσωσαν τὶς τελευταῖς συγκλονι-

Οκρατίας

I.N. ΑΓΙΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΟΛΟΥ

στικές στιγμές της ζωῆς και τῆς θυσίας τους ἔγιναν οἱ πιο διαδεδομένες ψυχωφελεῖς διηγήσεις, οἱ ὄποιες παρηγοροῦσαν καὶ ἐνθάρρυναν τὸν λαό νά ἀντέξει τίς δυσκολίες, ἐνῶ τά ιερά λείψανά τους ἡ τμήματα αὐτῶν, πού μέ δυσκολία καὶ κίνδυνο τῆς ζωῆς τους διέσωσαν οἱ πιστοί, καταβάλλοντας πολλές φορές σημαντικά χρηματικά ποσά, ἔγιναν πολύτιμα κειμήλια μέ τά ὄποια καθαγίαζαν τόπους ιερούς. Μέσα ἀπό τά κειμένα, ἐκτός τῶν ἄλλων, ἀναδεικνύονταν καὶ προβάλλονταν τά θεϊκά χαρίσματα καὶ οἱ θαυματουργικές δωρεές καὶ ιδιότητες μέ τίς ὄποιες περιβαλλόταν ὁ μάρτυρας μετά τή θυσία του. Τί ἦταν ὅμως ἐκεῖνο πού τους ἔκανε νά στέκονται μέ θάρρος καὶ παρροσία μπροστά στό μαρτύριο καὶ νά ὁμολογοῦν τίν πίστη τους στό Χριστό;

Πέρα ἀπό τή δύναμη πού τους χάριζε ὁ Χριστός στή διάρκεια τοῦ μαρτυρίου τους, πού ἦταν καὶ τό σημαντικότερο γιά νά ἀντέξουν τό μέγεθός του, διακρίνονταν ἀπό τή δική τους τίν πλευρά σέ κάποια σημεία καὶ θά ἀναφέρουμε κάποια ἀπό αὐτά.

Ο ιερός Χρυσόστομος θά πεῖ ὅτι τό μαρτύριο εἶναι “συμμόρφωσις τῷ θανάτῳ τοῦ Χριστοῦ”. Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Νεομάρτυρας ἐνσάρκωνται μέσα στήν ὑπαρξή του τίν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, μέ ἀποτέλεσμα νά ἀντιμετωπίζει χωρίς φόβο τόν θάνατο. Ἀπομυθοποιεῖ τόν θάνατο καὶ ἐπιθυμεῖ τό “ἀναλῦσαι καὶ σύν Χριστῷ εἶναι”. Καὶ αὐτή ἡ ἀφοβία μπροστά στόν θάνατο εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς θερμῆς πίστεως στήν Ἀνάστασή τοῦ Χριστοῦ. Ἀλλώστε ὁ Νεομάρτυρας εἶναι ὁ ὥριμος καρπός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Αὐτό τό μοναδικό φαινόμενο τῆς ἀφοβίας μπροστά στόν θάνατο, ἐνῶ γιά τους ἀνθρώπους τοῦ κόσμου τούτου εἶναι παραλογισμός, γιά τους πιστούς εἶναι φυσική κατάσταση. Ἐτοι ἔξηγεται καὶ ἡ ψυχική ἡρεμία, ἡ ἀνδρεία, ἡ ψυχική ἀγαλλίαση, ἡ γλυκύπτη τῆς ἐκφράσεως, ἡ προσευχή ὑπέρ τῶν διωκτῶν, ἡ ἐκδήλωση συγγνώμης πρός τους δημίους. Γι’ αὐτούς ἡ ζωή καὶ ὁ θάνατος λογίζονται μέσα ἀπό τό πρίστημα τῆς αἰώνιότητας καὶ μ’ αὐτή τίν προοπτική ἀξιολογοῦν τόν κόσμο καὶ τίς ἀνάγκες τῆς ζωῆς.

Η ἐνσάρκωση τῆς ἀγιότητας, πού δέν εἶναι ἔνα στατικό ἀξιολογικό μέγεθος, οὔτε μιά ἀπλοσίαστη πνευματική οὐτοπία, εἶναι γεγονός στή συνάντηση τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεό. Ἐτοι ὁ Νεομάρτυρας ἀποδεικνύει ὅτι εἶναι δυνατή καὶ ἐπιπλέον μᾶς δείχνει τόν τρόπο μέ τόν ὄποιο πραγματοποιεῖται. Ἡ ἐφαρμογή τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ εἶναι καὶ δυνατή καὶ ὠφέλιμη. Ἀλλώστε δέν διδάσκουν ἀπό τά ἔδρανα ἀλλά εἶναι πρῶτα ποιητές τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ μετά κήρυκες. Γνῶστες τῆς ἀλήθειας ὅτι ἡ πράξη εἶναι θεωρίας ἐπίβαση, στρίζουν τά λόγια στά ἔργα τους καὶ οἰκοδομοῦν οὐσιαστικά. “Ἐπραττον λογικῶς καὶ ἐλέγενον πρακτικῶς” (“Αγ. Ἰσίδωρος ὁ Πιλούσιώτης”).

Τό μνημειώδες αὐτό κεφάλαιο τῆς Ἑκκλησίας πού ἀφορᾶ στό μέγα νέφος τῶν Νεομαρτύρων, ἃς εἶναι μιά ἀπάντηση στήν ἐποχή μας κι ἃς γίνει μέσο διαπαιδαγώνησης τῶν πιστῶν. Ο πιστός ἀκούγοντας γιά αὐτούς ἃς προσπαθήσει νά τους μητηθεῖ. Βέβαια ἡ μίμηση ἐδῶ δέν ἔχει νά κάνει μέ αὐτό καθ’ ἐαυτό τό μαρτύριο, ἀλλά μέ τό ὥθιος τοῦ μάρτυρα, τήν ὑπομονή καὶ καρτερικότητά του, τήν ἐλπίδα καὶ τήν ἀνίδιοτελή ἀγάπη του στόν Χριστό, τό θάρρος του νά ὁμολογήσει τό ὅτι εἶναι χριστιανός.

Ἀλλά καὶ στό βάθος τοῦ μυαλοῦ μας πάντα νά είμαστε προετοιμασμένοι γιά ὄτιδόποτε, ἀκόμη καὶ γιά πραγματικό μαρτύριο, ἀν ποτέ ὁ Θεός ἐπιτρέψει νά συμβεῖ κάτι τέτοιο.

Ο λόγος ὅμως καὶ πάλι τοῦ Φώτη Κόντογλου σαφής καὶ παρηγορητικός:

“Ἐμεῖς οἱ σημερινοί, είμαστε βάρβαροι, πού δέν είμαστε σέ θέση νά νιώσουμε ὅσο πρέπει τήν εὐγένεια καὶ τό μεγαλεῖο τῆς θυσίας γιά τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, πού τήν προσφέρνανε μέ τά κορμιά τους ἐκεῖνοι οἱ λεονταρόψυχοι, πού γι’ αὐτούς λέγει ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης πώς δέν γεννηθήκανε ἀπό αἴματα, μήτε ἀπό θέλημα τῆς σαρκός, μήτε ἀπό θέλημα ἀντρός, ἀλλά πώς γεννηθήκανε ἀπό τόν Θεό”.

ΤΟ ΤΡΙΠΛΟ ΔΙΔΑΓΜΑ ΜΙΑΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ιωνάπου

Ο χρόνος προχωρεῖ μέ κύκλους. Ἐτοι, καλούμαστε καὶ φέτος νά τιμήσουμε τούς ἥρωες πατέρες μας καὶ νά θυμηθοῦμε τά κατορθώματά τους, πού πρίν 80 χρόνια ἐξέπληξαν ὅλη τήν Εύρωπη. Ἀλλά καὶ κάτι ἀκόμα: Καλούμαστε νά μετρήσουμε τούς ἐστούς μας μέ τό δικό τους ἀνάστημα καὶ νά ἀναρωθοῦμε ἐάν είμαστε ἀντάξιοι τους.

Τοιοις πολλοί νά σκέφτονται πώς, ἐν μέσω τόσο δύσκολων περιστάσεων, τέτοιοι ἐορτασμοί ἀποτελοῦν εἶδος πολυτελείας. Λοιπόν, ἀντίθετα: Ἡ Ακριβῶς ἐπειδή οἱ περιστάσεις εἶναι δύσκολες, τέτοιοι ἐορτασμοί καθίστανται εἶδος πρώτης ἀνάγκης.

Τέτοιες μέρες ἡρωισμοῦ καὶ ὁμοψυχίας, ὥπως ὑπῆρξε ἡ 28η Οκτωβρίου 1940, δέν ἀφοροῦν μόνον ἀναδρομή στό παρελθόν, οὔτε μόνον ἐπαναφέρουν στή μνήμη ἡρωικές μάχες. Τέτοιες ἐπέτειοι θέτουν ἐνώπιόν μας πολύ πού οὐσιαστικά ἐρωτήματα:

· Αλήθεια, σέ τί ἐναντιωθήκαμε στήν Πίνδο;

· Σέ τί ἀρνηθήκαμε νά ὑποταχθοῦμε;

· Καὶ τέλος:

· Ήταν αὐτή ἡ νίκη μας ὁριστική;

Γά τέξι μῆνες, στά κιονισμένα βουνά, δέν πολεμούσαμε ἀπλῶς ἔναν στρατό· πολεμούσαμε ἔνα συγκεκριμένο ὥθιος καὶ ἔναν συγκεκριμένο τρόπο σκέψης καὶ κοινωνικῆς ζωῆς, πού ἔνας ἡμιπαράφρων ἡγέτης ἐπεχείρησε νά μᾶς ἐπιβάλει βίαια, καὶ μᾶλιστα σέ μιά περίοδο πού καὶ ἡ Ἑλληνική κοινωνία εἶχε στερηθεῖ τήν πολιτική ὁμαλότητα. Ἡ ἰταλική ἐπίθεση δέν ἔπιαν τό κύριο γεγονός ἀλλά τό κύριο ἀποτέλεσμα μᾶς κοινωνίας, τῆς τότε ἰταλικῆς κοινωνίας, πού πρῶτα εἶχε ὑποταχθεῖ στήν ἀλαζονεία τοῦ ὥγετην τῆς καὶ τῆς φασιστικῆς του ἰδεολογίας καὶ κατόπιν, στήν ἐσχατη περιφρόνηση κάθε ἔννοιας δημοκρατίας καὶ εἰρηνικῆς συνεννόησης μεταξύ τῶν λαῶν. Ἡταν μοιραίο, ὥπως συμβάινει πάντοτε, οἱ ἐπιλογές αὐτές νά ὁδηγοῦν ὀλόκληρους λαούς, πρῶτα στήν ἀποδοχή τῆς τυραννίας ὡς τρόπου ζωῆς καὶ κατόπιν στήν συμφορά, ὥπως πιθανότατα θά συμβεῖ σύντομα καὶ στή γειτονιά μας.

Αὐτή τή νοοτροπία καὶ αὐτή τήν πρακτική βιώσαμε κατ’ ἀρχάς μέ τόν ἄτιμο τορπίλισμό τῆς Ἑλληνης στήν Τῆνο τόν Δεκαπενταύγουστο τοῦ 1940. Ἐναντίον αὐτῆς τῆς ἀλλοτρίωσης ὥρθωσαμε ἀνάστημα δύο μῆνες μετά.

Οἱ πρόσφατες ἀποφάσεις τῆς Ἑλληνικῆς Δικαιοσύνης ἀπέδειξαν πώς τά διδάγματα τῆς νίκης αὐτῆς δέν ἔχειστηκαν. Οἱ λάτρεις τοῦ φασισμοῦ δέν θά ἔχουν πιά τή δυνατότητα νά διληπτρίασουν μέ μίσος, πατριδοκαπιλία καὶ θεομπαιξία τήν κοινωνία μας. Τό ἐνδεχόμενο τῆς τυραννίας, ὅμως, ἀποτελεῖ διαρκή ἀπειλή γιά κάθε κοινωνία, ἔστω καὶ ἄν οἱ μορφές καὶ τά κρώματα τῆς ἀλλάζουν.

Τό ὥθιος τῶν προγόνων μας, ἀρχαίων καὶ νεώτερων, πού ἔφτασε ὡς ἡμᾶς μέσα ἀπό ἀγῶνες καὶ πολύ αἴμα, χρειάζεται διαφράγματος. Ο σεβασμός στήν ἀξία τοῦ κάθε ἀνθρώπου ὡς εἰκόνας Θεοῦ καὶ ἡ δικαιοσύνη σέ ὅλους τούς τομεῖς τῆς ζωῆς –πολιτική, οἰκονομία, Παιδεία– πού πηγάζει ἀπό αὐτή τή θεμελιώδη θέση, εἶναι οἱ παράγοντες πού κόβουν τό δύσυγόνο κάθε φασισμοῦ καὶ ἐπιτρέπουν στούς ἀνθρώπους νά προχωροῦν στήν ζωή τους χωρίς μισαλλοδοξία, κυνική ἰδιοτέλεια καὶ ἄκρατο ἀτομικισμό.

Διδάγματα, ὅμως, προσφέρουν καὶ οἱ λίγες εἰκόνες ἀπό τά κινηματογραφικά στιγμότυπα πού κράτησαν ζωντανή τή μνήμη τῆς ἡμέρας ἔκεινης: Ἡ Ανθρωποι γελαστοί καὶ ἀγκαλιασμένοι νά αἰσθάνονται μέλη μᾶς ἐνωμένης κοινωνίας πού ἔχεναν αὐτά πού τήν χωρίζουν καὶ θυμάται ὅσα τήν ἐνώνουν. Εἶναι συγκλονιστικό νά βλέπεις τούς πατέρες μας νά κρέμονται γελαστοί ἀπό τά τράμ τῆς Ἀθήνας, νά ἀγκαλιάζονται στούς δρόμους καὶ νά βαδίζουν ἐνωμένοι πρός τή μεγάλη νίκη.

«Ἐπαγρύπνηση, ἐνώπια καὶ προσωπική ἀνάληψη εὐθύνης, πού σημαίνει, “ο καθένας γιά ὅλους”».

Αὐτό εἶναι τό τριπλό δίδαγμα τῆς 28ης Οκτωβρίου, πού πάντα θά εἶναι ἐπίκαιρο καὶ πάντα θά ζητεῖ Ἑλληνες, διαποτισμένους ἀπό ἀνδρεία ἀλλά καὶ βαθύτατο ἀνθρωπισμό, πού θά τό ἀκόλουθον καὶ θά μεταδίδουν στούς ἐπόμενους.

«Η όμογένεια είναι τό άγαπημέ

Βαρυσήμαντη συνέντευξη στή μεγαλύτερη όμογένειακή έφημερίδα των Η.Π.Α., τόν «Εθνικό Κήρυκα» της Νέας Υόρκης, παραχώρησε (19-20/9) δ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος. Ο Ποιμενάρχης μας ίδιας ήταν για την επιδημία του κορωνοϊού και τα δυνατά προδημητικά μέτρα, τα ζητήματα που άπασχολούν τόν Βόλο και γενικότερα τη Μαγνησία, την Ορθόδοξη Θεολογία στήν εποχή μας, καθώς και για την πορεία της Εκκλησίας. Ιδιαίτερη είναι ή αναφορά του στήν Ελληνική όμογένεια της Αμερικής.

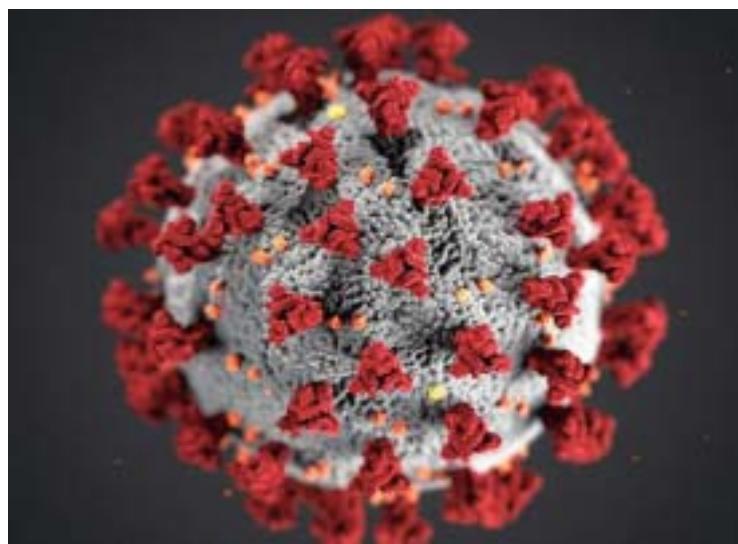
Όλόκληρη ή συνέντευξη του Σεβασμιωτάτου, έχει ως έξης:

Ε.Κ.: Σεβασμώτατε, ποιό τό κλίμα στήν έκκλησιαστική ζωή της Μητρόπολής Σας μέ την πανδημία του κορωνοϊού;

Δ.Ι.: Είναι άλληθεια ότι ή πανδημία του κορωνοϊού προκάλεσε ποικίλες άνατροπές σε όλες τής έκφρασεις της ζωής μας, άσφαλως και στήν έκκλησιαστική ζωή και διακονία. Κυρίως, οι περίοδοι της Μεγάλης Τεσσαρακοστής και του Πάσχα ήταν όδυνηρές, γιά Κλῆρο και λαό, καθώς στερηθήκαμε τήν έμπειρια της ζωντανής Λατρείας, άλλα και τήν κοινωνία τών προσώπων στούς Ναούς μας κατά τη Θεία Λειτουργία. Πολλές άπο τίς ήν έξελίξει δράσεις στόν λειτουργικό, τόν κατηχητικό και τόν φιλανθρωπικό τομέα άνεστάλησαν. Τό γεγονός, όμως, αυτό έγινε άφορμή νά προκύψουν νέες ίδεες και νά άναληφθούν πρωτότυπες πρωτοβουλίες έπικοινωνίας και πνευματικής καθοδήγησης του λαού μας, πού έμπνεύστηκαν ίκανά στελέχη του ένοριακού έργου, Κληρικοί και λαϊκοί. Είναι μιά καλή παρακαταθήκη γιά τό μέλλον. Σέ καμιά περίπτωση, όμως, δέν μπορούν νά άντικαταστήσουν τή ζωντανή κοινωνία τών προσώπων, ήν Χριστῷ, πού συνιστά, τελικά, τή ίδια τήν Εκκλησία.

Ε.Κ.: Πώς δέχθηκε ή τοπική Εκκλησία Δημητριάδος τά δυνατά μέτρα και περιορισμούς γιά τήν άντιμετώπιση του κορωνοϊού;

Δ.Ι.: Έπιλέξαμε νά έμπιστευθούμε και νά ύπακούσουμε στήν ύποδείξεις τών ειδικών έπιστημόνων και της Κυβέρνησης, πού είναι έπιφορτισμένοι με τή διαχείριση άναλόγων κρίσεων. Ής Εκκλησία, στήν Έλλάδα, άλλα και τοπικά, συστήσαμε στόν λαό μας νά μη φοβάται άλλα νά προσέχει και νά λαμβάνει τά άπαραιτητα προστατευτικά μέτρα. Άρνούμαστε τήν κινδυνολογία και τή συνομωσιολογία, γιά αυτό και έξ αρχής τούσαμε ότι δέν πολεμεῖται ή πίστη, άλλα άπειλούνται οι πιστοί, τούτο τόν καιρό, κατά τόν λόγο του Οίκουμενικού μας Πατριάρχου. Λάβαμε τά μέτρα μας, θωρακίσαμε τούσα Να-

ούς μας και πιστεύουμε ότι οι χώροι της Λατρείας μας είναι κατά πάντα άσφαλείς, καθότι οι άνθρωποι του Θεοῦ είναι γεμάτοι άγάπη και σέβονται τήν ύγεια και τήν άσφαλεια έσυντων και άλληλων.

Ε.Κ.: Ποιά είναι μερικά θέματα πού άπασχολούν τόν Βόλο, δομικά, κοινωνικά, έκπαιδευτικά, ύγειας και τά όποια χρίζουν άμεσης άντιμετώπιση;

Δ.Ι.: Ό Βόλος και ή Μαγνησία έπληγησαν σοβαρά άπο τήν παρελθούσα οίκονομική κρίση σε όλα τα παραπάνω έπίπεδα. Όμως, έγκαιρως και μέ δική μας πρωτοβουλία, συστήσαμε ένα δίκτυο κοινωνικής συνευθύνης, όπου, σε συνεργασία με τήν Τοπική Αύτοδοικη, τίς Δ/νσεις Έκπαιδευσης και άλλους φορεῖς, φροντίσαμε γιά

τήν άντιμετώπιση τών ποικίλων προβλημάτων, ήν τή γενέσει τους, προλαμβάνοντας πολλές φορές τήν άνεξέλεγκτη διόγκωση τους. Είναι έξαιρετικά σημαντικό ότι διαμορφώσαμε και βιώνουμε κλήμα βαθειας έμπιστούνης και έποικοδομητικής συνεργασίας, χάρη στό όποιο είμαστε έτοιμοι νά άντιμετωπίσουμε και τής συνέπειες τήν πανδημίας, πού είναι μπροστά μας, ώστε κανείς νά μη νιώσει μόνος και έγκαταλειμμένος.

Ε.Κ.: Ποιές είναι μερικές άπο τής έρωτήσεις πού σᾶς υποβάλλουν οι άνθρωποι και ίδιαίτερα οι νέοι γιά τήν Ορθόδοξη Πίστη; Τί θέματα τούσα άπασχολούν όχι μόνο τώρα λόγω κορωνοϊού άλλα γενικότερα;

Δ.Ι.: Σέ γενικές γραμμές, τό συνηθέστερο έρωτημα πού προκύπτει, έχει νά κάνει με τή Θεοδικία, δηλ. μέ τήν άπορια τών νέων άνθρωπων, ή όποια συχνά έκφραζεται και μέ θυμό: Πώς έπιτρέπει ό Θεός νά συμβαίνουν όλα αυτά τά τραγικά γύρω μας; Ένα δεύτερο έρωτημα είναι το πώς άλητινά μπορεί ή Ορθόδοξη πίστη νά βελτιώσει τή ζωή ένός νέου άνθρωπου, όταν ή τεχνολογία ύπόσχεται τόσες εύκολες άπολαύσεις. Μία τρίτη έρωτημα έχει νά κάνει με τής διαφορές τής Ορθόδοξης πίστης, συγκριτικά μέ τής άλλες θρησκείες και τής θρησκευτικές σέκτες, πού ξεφυτρώνουν σάν μανιτάρια, έκμεταλλευόμενες τής μεταφυσικές άνοσυχίες τών νέων άνθρωπων. Ήδω χρειάζεται μιά περιεκτική άλλα και προσαρμοσμένη στά δεδομένα τών νέων άνθρωπων καπίχηση.

Ε.Κ.: Μιλήστε μας λίγο γιά τήν ΑΘΣΒ. Τί σᾶς ωθησε στήν ίδρυσή της;

Δ.Ι.: Ή Ακαδημία Θεολογικών Σπουδῶν ίδρυθηκε τό 2000 ένω από τό 2014 έχει άναγνωριστεί ως Έρευνητικό Κέντρο άπο τήν Πο-

νο μέλος τής οίκογένειάς μας!»

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΛΜΥΡΟΥ κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΣΤΟΝ "ΕΘΝΙΚΟ ΚΗΡΥΚΑ" ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

λιτεία. Άπο τίν ίδρυσή της λειτουργεῖ ώς ἔνα ἀνοικτό ἐργαστήριο σκέψης και διαλόγου τῆς Ἐκκλησίας μέ τῇ διανόση και τίν κοινωνίᾳ, δίχως ἀμυντικά ἀντανακλαστικά ἢ ἀπολογητική διάθεση, ὁργανώνοντας, διεθνῆ σεμινάρια, συνέδρια και ἐκδόσεις. Πάγια ἐπιδίωξη τῆς Ἀκαδημίας μας ὑπῆρξε ἡ συνεργασία και ἡ σύμπραξη μέ

ἄλλους φορεῖς, ἡ ἀπό κοινοῦ συζήτηση, μέ πνεῦμα σεβασμοῦ στὸν ἑτερόπτη τοῦ καθενός, τῶν μεγάλων προβλημάτων τοῦ καιροῦ μας. Αὐτό ἀκριβῶς ἔταν πού μέ ὕθησε στὸν ίδρυσή της, ἡ ἀνάγκη δηλαδόν νά βγει ἡ Ὁρθοδοξία στὸν κόσμο, νά σταθεῖ, μέ ἀφετηρία τὸν παράδοσην τῆς ἀλλά και μέ κριτικό πνεῦμα, ἀπέναντι στὶς προκλήσεις τῆς (μετά)νεωτερικόπτας, ἐπιχειρώντας νά ἔξετάσει ζητήματα πού δέν εἶχαν μέχρι τώρα τεθεῖ στὸν ιστορία, καλλιεργώντας τὸν κριτικό στοχασμό και τίν ἀνάγκη τῆς ἐρμηνευτικῆς.

Ε.Κ.: Έχει κάπι νά πεῖ ἡ Ὁρθόδοξη θεολογία σήμερα, κι ἀν ναί, τί εἶναι αὐτό και μέ ποιά γλώσσα ἡ, τέλος πάντων, μέ ποιό τρόπο νά το ἐκφράσει;

Δ.Ι.: Ἡ Ὁρθόδοξη θεολογία βρίσκεται σήμερα σέ ἔνα σταυροδρόμι. Ἀπέναντι σέ πρωτόγνωρες στὸν ιστορία της προκλήσεις καλεῖται νά ἀνατάμει τίν πλούσια παράδοσή της, νά ξεφύγει ἀπό τὸν ἄκριτο και στείρα ἐπανάληψη τοῦ γράμματος, ὅπως συντίθεται νά τονίζει ὁ π. Γεώργιος Φλωρόφσκυ, και μέσα ἀπό μιά βαθιά ἐρμηνευτική ἐργασία νά προσφέρει ἐλπίδα στὸν ἀνθρωπο και τὸν κόσμο, και νόημα στὸν ιστορία. Σέ ἔναν κόσμο κατακερματισμένο, ὁ ὅποιος κινεῖται χωρίς πυξίδα, ἡ θεολογία ἔχει τά ἐργαλεῖα και τά γλώσσα, μιά γλώσσα φρέσκια, πού λαμβάνει ὑπόψη τὸν τρέχουσα κατάσταση τῶν ἀνθρώπων, τίς καθημερινές τους ἀνάγκες, προκειμένου νά προσφέ-

ρει τό εὐαγγέλιο τῆς σωτηρίας στὸν ἀνθρωπο, πού μέσα στὴ δίνη τῶν ἀνατροπῶν και τῶν ἀλλαγῶν, ἀναζητᾶ αἰώνιες λύσεις στὰ ὑπαρξιακά του ἀδιέξοδα.

Ε.Κ.: Μέ δεδομένη μιά μεταποίηση τῆς Ἐκκλησίας σὲ μιά ἴδε-ολογία «Θρησκευτισμοῦ», πῶς μπορεῖ νά γίνει διακριτό σήμερα αὐτό πού εἶναι Ἐκκλησία ἀπό αὐτό πού δέν εἶναι;

Δ.Ι.: Εἶναι ἀλλήθεια ὅτι ἡ Ἐκκλησία δείχνει κάποιες φορές νά ἀσχολεῖται μέ ἔργα ἀλλότρια τῆς ἀποστολῆς της (ἐμπλοκή σὲ ἴδεολογικές ἢ ἔθνικές διαμάχες, πρόσδεση στὸ ἄρμα τοῦ κράτους, κ.λπ.). Παρά τίν ἀνθρώπινη ἀδυναμία πού μπορεῖ κανεῖς νά διακρίνει στὸν κατάσταση αὐτῆς, ἡ Ἐκκλησία παραμένει Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ἐξακολουθεῖ δηλαδόν νά ἔχει ὡς κεφαλή τῆς τόν Κύριο τῆς ιστορίας, πού τὸν ὁδηγεῖ πρός τά ἔσχατα. Συνχά, ἐπηρεασμένοι ὅλοι μας ἀπό ἀλλοτινά μεγαλεῖα, λησμονοῦμε ὅτι ἡ ταυτότητα τῆς δέν ἐγγράφεται στὸ παρόν ἀλλά στὸ μέλλον. Καί ὁ κατεξοχήν χῶρος ὅπου αὐτό ἡ ἀλήθεια γίνεται ὄρατή, δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τή Θεία Εὐχαριστία, τό κατεξοχήν γεγονός κοινωνίας στὸ ὅποιο, ὅπως μᾶς θυμίζει ὁ Μητροπολίτης Περγάμου Ἰωάννης, συνιστᾶ εἰκόνα τῆς Ἀγίας Τριάδος και τῆς ἐρχόμενης Βασιλείας. Αὐτό ἀκριβῶς μπορεῖ νά προσφέρει σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας, ἔνα νέο ὑπόσημο ὅπου νά κοινωνία μεταξύ τῶν ἀνθρώπων και ὀλάκερης τῆς δημιουργίας δέν περιορίζεται οὔτε ἐμποδίζεται ἀπό τό φύλο, τόν πολιτισμό ἡ τὸν κοινωνική τάξη, ἀλλά συνιστᾶ τὸν ὑψιστο στόχο τοῦ ἀνθρώπου, αὐτό πού χαρακτηρίζουμε θέωσην.

Ε.Κ.: Τί νομίζετε γιά τὸν ὁμογένεια τῆς Ἀμερικῆς; Τί είμαστε ἐμεῖς γιά σᾶς;

Δ.Ι.: Ἡ ὁμογένεια συνιστᾶ ἀναπόσπαστο κομμάτι τοῦ οἰκουμενικοῦ Ἐλληνισμοῦ. Πρόκειται γιά ἔναν φάρο, ὁ ὅποιος καλεῖται νά φωτίζει τόν κόσμο τούτες τίς δύσκολες ἐποχές πού ζούμε. Ἀναμένουμε πολλά ἀπό τὸν ὁμογένεια, γιατί πιστεύουμε ὅτι εἶναι σὲ θέση, μέ τά μέσα και τούς πόρους πού διαθέτει, νά συμβάλλει στὸν ἀνα-

γέννησην εἰδικά τῆς Ὁρθοδοξίας, σέ ἐκκλησιαστικό και θεολογικό ἐπίπεδο, νά λάβει περισσότερο ἐνεργό ρόλο, ἐνισχύοντας τίς μπτέρες Ἐκκλησίες, οἱ ὅποιες ἀντιμετωπίζουν συχνά πνευματικά, ποιμαντικά, θεολογικά ἀλλά ἀκόμη και οἰκονομικά προβλήματα, νά ἐδραιώσει και διευρύνει τή συνεργασία μέ θεσμούς, ὅπως ἡ Ἀκαδημία μας, στοχεύοντας στὸν ἐκ νέου μάγευση τοῦ κόσμου. Μέ ἄλλα λόγια, ἡ ὁμογένεια εἶναι τό ἀγαπημένο μέλος τῆς οἰκογένειάς μας, πού ζειτεύπτε, ἐργάστηκε σκληρά και τώρα καλεῖται νά φωτίσει τόν σύγχρονο κόσμο μέ τίς ἀξίες και τίς παραδόσεις τοῦ Ἐλληνισμοῦ και τῆς Ὁρθοδοξίας.

ΠΕΙΔΗΣΕΙΣ...

ΕΚΟΙΜΗΘΕ Ο π. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΓΩΝΑΡΗΣ

Σέ πλικία 82 έτῶν έκοιμηθή (3/8) ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Νικόλαος Παγωνάρης, ἑκλεκτός καὶ ἀγαπητός Κληρικός τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας. Ὁ ἐκλιπών Ἱερεὺς γεννήθηκε τό 1938 στὸν Πορταριά καὶ ἦταν ἀπόφοιτος τοῦ

Ἐκκλησιαστικοῦ Λυκείου Βόλου. Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος κειροτονήθηκε τό 1970 ἀπό τὸν Μακαριστό Μητροπολίτη Δημητριάδος κυρό Ἡλίᾳ. Ἀπό τὸν Μακαριστό Χριστόδουλο, μετέπειτα Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν & πάσης Ἑλλάδος, ἔλαβε τὰ ὄφικα τοῦ Οἰκονόμου καὶ τοῦ Πρωτοπρεσβύτερου. Ὑπρέπει, κατὰ σειράν, στοὺς Ἱερούς Ναούς Παναγίας Γορίτσας, Ἀγίου Νικολάου Πορταριᾶς, Ἀγίας Βαρ-

βάρας Ν. Ἰωνίας, Ἀγίου Δημητρίου Βόλου καὶ Ἀγίων Θεοδώρων Βόλου, ἀπ' ὅπου ἐξῆλθε τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας. Ὁ Μακαριστός π. Νικόλαος ἦταν ἔγγαμος, πατέρας δύο τέκνων, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ νιός του π. Σπυρίδων εἶναι Ἐφομέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Αναργύρων Βόλου, παππούς ἐπτά ἐγγονῶν καὶ ἐπτά δισέγγονων. Ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία τοῦ π. Νικολάου τελέστηκε τὸν Τρίτη 4/8, στὸν Ἱερό Ναό Ἀγίων Αναργύρων Βόλου, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου. Ἐπικήδειο λόγο, ἐκ μέρους τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, ἐκφώνησε ὁ Πρωτ. Νικόλαος Νασιώκας.

ΤΙΜΗΘΗΚΕ Ο ΠΟΛΙΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ ΤΟΥ ΠΟΥΡΙΟΥ

Στὸν Ἱερό Ναό Ἀγίου Δημητρίου Πουρίου λειτούργησε στὸν ἑορτὴ τῆς Γεννήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνατίος, πλαισιωμένος ἀπό τοὺς Ἱερεῖς τῆς ἐπαρχίας Ζαγορᾶς καὶ πλῆθος πιστῶν, προυμένων τῶν μέτρων γιὰ τὴν προστασία τῆς δημόσιας ὑγείας. Στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος προχείρισε τὸν πολιορκοῦ Ἐφημέριο τοῦ Ναοῦ π. Ἀθανάσιο Δελετιζέ, σὲ

Πρωτοπρεσβύτερο, τιμώντας τὰ 47 ἔτη τῆς διακονίας στὸ χωριό, ἀπό τὸ ὄποιο, μάλιστα,

κατάγεται, καθὼς ἐπίσης τὴν εὐλάβεια, τὸ ἥθος καὶ τὴν πιστότητα στὸ ποιμαντικό του ἔργο. Σπίν προσφώνηστὸν του ὁ π. Ἀθανάσιος ἐξέφρασε τὴν χαρά ὅλου τοῦ χωριοῦ γιὰ τὴν εὐλογητὴν ἐπίσκεψη τοῦ Ποιμενάρχου μας καὶ

τὴν εὐχέας του γιὰ τὴν ζωὴν καὶ τὰ ἔργα τῶν ἀγαπημένων ἐνοριτῶν του. Ἐπίσης, εὐχαρίστησε, συγκινημένος, γιὰ τὴν προσγενομένη τιμήν, τὴν ὁποία ἀφιέρωσε στοὺς ἐνορίτες του.

Ἀπό τὴν μεριά του, ὁ Σεβασμιώτατος εὐχαρίστησε τὸν π. Ἀθανάσιο γιὰ τὴν πολυχρόνια διακονία του, γιὰ τὸ ἥθος, τὴν ταπείνωση καὶ τὴν εὐσέβεια του καὶ τόνισε ὅτι «ὑπηρετεῖ αὐτὸν τὸν τόπο, ἐπὶ 47 χρόνια, μὲ πραγματικὴν ἀγάπη, ἀπλότητα, πιστότητα καὶ ἀφοσίωσην. Εἶναι τὸ δῶρο τοῦ Θεοῦ στὸν τόπο

του, γιατὶ ἀνέλαβε τὴν εὐθύνην νά ἀνεβάζει τὶς προσευχές ὅλων στὸν οὐρανὸν καὶ νά συγκροτεῖ τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Τὸν τιμᾶ, σήμερα, ἐπιξίως, μὲ τὴν παρότρυνση καὶ τῶν συμπρεσβυτέρων του στὴ Ζαγορά, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐνότητα τῶν ὁποίων καίροιμαι ιδιαιτέρως. Προσφέρουν πολλά σ' αὐτὸν τὸν τόπο. Ἀλλίθεια, τί θά σημαίνει ή Ζαγορά, χωρίς τοὺς Ναούς καὶ τοὺς Ἱερεῖς της, τὰ πανηγύρια καὶ τὴν παράδοσή της». Τέλος, ὁ Σεβασμιώτατος εὐχίθηκε στὸν π. Ἀθανάσιο νά διακονεῖ ὅσο ἀκόμα θέλει ὁ

Θεός καὶ νά βρεθοῦν νέοι Κληρικοί σάν κι αὐτόν, πού θά συνεχίσουν τὸ ἔργο τῆς διακονίας τοῦ λαοῦ μας σὲ ἐποχές δύσκολες καὶ ἀπαιτητικές, ὅπως ή σημειρινή.

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ

Μέ τὴν δέουσα λαμπρότητα ἡ Τοπικὴ Ἐκκλησία τῆς Δημητριάδος ἔόρτισε καὶ φέτος τὸ Πάσχα τοῦ καλοκαιριοῦ, τὸν Κοίμησην τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, λαμβάνοντας ὅλα τὰ ἀπαραίτητα μέτρα γιὰ τὴν προστασία τῆς δημόσιας ὑγείας. Ἐπίκεντρο τοῦ ἑορτασμοῦ ἦταν ὁ Ἱερός Ναός Εὐαγγελιστρίας Ν. Ἰωνίας, ὃπου τὸν παραμονή τῆς ἑορτῆς τελέστηκε ὑπαιθρίως στὸ προαύλιο τοῦ Ναοῦ ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἐσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, τὸν ὁποῖο πλαισίωσαν πολλοὶ Κληρικοί μας. Παρέστη ἐπίσης, πλῆθος πιστῶν, οἱ ὁποῖοι κάλυψαν τὴν μεγάλην ἔκτασην τῆς κεντρικῆς πλατείας τῆς πόλης. Στὸ κήρυγμά του ὁ Σεβασμιώτατος ἐπεστίμανε ὅτι «τοῦτος ὁ Αὔγουστος εἶναι διαφορετικός, καθὼς νιώθουμε πόσον ἀνάγκη ἔχουμε ἀπό τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν προστασία τῆς Παναγίας. Ἡ πανδημία, πού ἐνέσκηψε στὸν κόσμο, εἶναι μιά μοναδική παιδαγωγία. Οἱ κατακτήσεις καὶ οἱ ἐπιτυχίες τοῦ ἀνθρώπου σὲ ὅλους τούς τομεῖς τοῦ ἐπιστητοῦ τόν ἔκαναν ὑπερφίαλο καὶ ἐγωιστή, νά νομίζεις ὅτι μπορεῖ νά πάρει τὴν θέση τοῦ Θεοῦ. Νομίσαμε ὅτι λύσαμε ὅλα τὰ προβλήματά μας ἀλλά ἀρκοῦσε μιά στιγμή, γιά νά ἐμφανιστεῖ ἔνας ἀόρατος ἔχθρός, νά καταλύσει τὰ πάντα καὶ νά φέρει πόνο καὶ ἀπόγνωση σὲ ὅλοκληρη τὴν ἀνθρωπότητα. Πρόκειται γιὰ παιδαγωγία τοῦ Θεοῦ, γιά νά ταπεινωθοῦμε καὶ νά μετανοήσουμε, ἀλλά μᾶς καλεῖ μὲ σύνεσην νά τὴν ἀντιμετωπίσουμε. Ἡ Ἐκκλησία μᾶς κάλεσε ὅλους, ἀπό κοινοῦ, νά ἀντιμετωπίσουμε τὴν πανδημία, ὑπὸ τίς ὁδηγίες τῶν εἰδικῶν, μὲ πολὺ πόνο καὶ πνεῦμα οἰκονομίας, γιά νά ὑπερασπιστοῦμε τὴν ζωὴν κάθε ἀνθρώπου. Ὁμως, ἀκόμα δέν φτάσαμε στὸ τέλος. Πρέπει νά συνεχίσουμε τὸν ἀγώνα, γιά νά ὑπερασπιστοῦμε τὸ δῶρο τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι η ζωὴ μας. Ἡ Παναγία μᾶς καλεῖ νά είμαστε σώφρονες, ἀρνούμενοι τὶς θεωρίες συνωμοσίας. Κανεὶς δέν ἐπιδιώκει τὴν κατάλυση τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας ζωῆς. Ἐνα πράγμα ὑπερασπιζόμαστε ὅλοι, τὴν ὑγεία καὶ τὴν ζωὴν ὅλων μας, γιά νά μποροῦμε νά λατρεύουμε τὸν ζωντανό Θεό. Κρατήστε τὴν σωφροσύνην σας, γιατὶ κάποιοι ἐπιπτεῖοι διαβάλλουν τὴν ἀληθείαν καὶ ὁδύνουν τὸν φόβο...». Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς, ὁ Σεβασμιώτατος λειτούργησε ὑπαιθρίως στὸν πανηγυρίζουσα Ἱερά Μονή Παναγίας Ἀνω Ξενιᾶς παρουσίᾳ πολλῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν.

ΛΑΜΠΡΗ Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΣΤΟΝ ΒΟΛΟ

Μέ πά δέουσα λαμπρότητα και ιεροπρέπεια έορτάστηκε και φέτος στην Τοπική μας Ἑκκλησία ή μεγίστη Δεσποτική έορτη τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου, μέ επίκεντρο τὸν περικαλλῆ όμώνυμο Ἱερό Ναό του Βόλου. Τίνη παραμονή τῆς έορτῆς πραγματοποιήθηκε ή υποδοχή τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τοῦ Ἀγίου Λουκᾶ, Ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως & Κριμαίας, τοῦ Ἰατροῦ. Ἀκολούθησε ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἐσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, μέ πτ συμμετοχή πολλῶν Κληρικῶν μας και ἰκανοῦ ἀριθμοῦ πιστῶν, στὸ πλαίσιο τῶν μέτρων γιά τὴν προστασία τῆς δημόσιας ὑγείας. Στὸ κήρυγμά του ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στὴν τραγωδία πού ἐπληξε τὴν Βηρυτό και κάλεσε τὸν λαό σὲ θερμῇ προσευχῇ γιὰ τὸν λαό τῆς Λιβανέζικης πρωτεύουσας, μεταξὺ τῶν ὄποιων και πολλοῖ Ἑλληνορθόδοξοι, πού ὑπέστησαν τὶς συνέπειες τῆς δολοφονικῆς ἔκρηξης. Ὁ κ. Ἰγνάτιος συνέκρινε τὸ φῶς πού ἔξεπεμψε ἢ τρομακτική ἔκρηξη μέ τὸ φῶς πού ἐκπέμπει τὸ γεγονός τῆς Θείας Μεταμορφώσεως: «Τό πρῶτο ἦταν φῶς καταστροφικό, πού παραπέμπει σὲ ἔνα ἀνάλογο φῶς, πού προέκυψε ἀπὸ τὴν ρίψη τῆς ἀτομικῆς βόμβας στὴ Χιροσίμα στὶς 6/8/1945. Ἡταν ἔνα φῶς και ἔνα γεγονός πού σημάδεψε τὴν ιστορία τῆς ἀνθρωπότητας γιά πάντα. Πρόκειται γιά ἀνθρώπινα φῶτα, πού προέρχονται ἀπὸ τὸν ἀνθρώπινη ἀδυναμίᾳ νὰ διαχειριστεῖ τὸ ἀληθινό Φῶς, πού γιορτάζουμε σήμερα, πού βίωσαν οἱ τρεῖς Μαθητές, τὸ Ἀκιπτο Φῶς τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Κύριος, λίγο πρὶν τὸ Πάθος, ἔδειξε αὐτὸ πού ἀκριβῶς εἶναι: τέλειος Θεός. Ἡ δόξα τῆς Θεόπιτας ἐφάντως Φῶς. Ὁ Χριστός ἔλαμψε ώς ὁ ἥλιος. Ἡταν τὸ Φῶς πού ἔφερε καρά στὶς ψυχές τῶν Μαθητῶν, ὅστε νά μη θέλουν νά τὸ στερηθοῦν ποτέ, γιατὶ γεύτηκαν τὸν Παράδεισο. Αὐτὸ εἶναι ἡ διαφορά ἀνάμεσα στὰ ἀνθρώπινα «ἐπιτεύγματα» και σ' αὐτὸ πού ὁ Θεός μᾶς καλεῖ νά βιώσουμε κοντά Του. Ὁ ἀνθρωπός, παραβιάζοντας τούς κανόνες πού ὁ Θεός ἔθεσε στὴν ζωὴν μας, ἐκδολῶνει πάθη, βία και ἀδυναμίες, συμφέροντα και ἐγωισμό, πού ὀδηγοῦν σὲ καταστροφές. Ὁ Χριστός μᾶς προσκαλεῖ στὸ ἀληθινό Φῶς, πού δέν θά σβήσει ποτέ, γιατὶ εἶναι τὸ Φῶς κάθε ψυχῆς πού κοινωνεῖ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ και λαχατρᾶ τὸν Παράδεισο...». Ἀνήμερα τῆς έορτῆς τελέστηκε Πανηγυρική Θεία Λειτουργία ιερουργοῦντος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἰγνατίου. Τὸν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως Ἀρχιμ. Μάξιμος Παπαϊάννου.

ΝΕΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ ΑΓΙΑΣ

Ένας νέος Μοναχός προστέθηκε στή χορεία τῶν μοναστῶν τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας καὶ στὸν Ἀδελφόπιτα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Παντελεήμονος Ἀγιᾶς. Πρόκειται γά τὸν π. Δαβίδ, κατά κόσμον Βασίλειο Δεληγιάννη, 32 ἑτῶν, μέ καταγωγὴ ἀπό τὸ Ἐλευθέριο Λαρίσης, τὴν Ρασοφορία τοῦ ὄποιού τέλεσε (8/8) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, παρουσίᾳ ἀντιπροσωπειῶν Ἱερῶν Μονῶν τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας καὶ ἰκανοῦ ἀριθμοῦ προσκυνητῶν στό πλαίσιο

θέλημα τοῦ Θεοῦ. Βιώνουν τὸν ἐμπειρία τῆς ζωντανῆς προσευχῆς καὶ συγκροτοῦν κοινόπιτα μέσα στὸν ὁποίᾳ ἐφαρμόζουν τὸν παρθενία, τὸν ἀκτημοσύνη, τὸν ὄμδονια καὶ τὸν ἀγάπη, στρίζονται ὁ ἔνας τὸν ἄλλον. Οἱ Μοναχοὶ βιώνουν ἀπό κοινοῦ τὴν ἐμπειρία τοῦ θαύματος τῆς ὄλοκληρωτικῆς ἀφιερώσεως, ὅμως δέν ἀπομονώνονται, παρά μόνον γιὰ τὸν προσευχήν. Γίνονται λαμπάδες πού καίγονται γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Σπὸν ἐποκή μας, τὰ Μοναστήρια γίνονται σταθμοί πνευματικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ, δυνάμεως καὶ στριγμοῦ γιά κάθε ἀναγκεμένο καὶ κουρασμένο ἄνθρωπο...». Ό Σεβασμώτατος, στὴ συνέχεια, ἀναφέρθηκε στὸν ἀναγέννηση τῆς μοναστικῆς ζωῆς στὸν ἐπαρχία τῆς Ἀγιᾶς, στὸν ὁποίᾳ καταλυτικά συνέβαλαν ὁ Ἡγούμενος τῆς Μονῆς Ἀρχιμ. Αἰμιλιανός καὶ ὁ πρῶτος συμμοναστής του π. Νικόδημος, μὲ τοὺς ὁποίους δημιουργήθηκε σχέση ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης, ἥ ὁποίᾳ ἀποδίδει εὐκλεεῖς καρπούς. Τέλος, ἐπαίνεσε τοὺς γονεῖς τοῦ νέου Μοναχοῦ, ποὺ ἔδωσαν τὸν εὐκόλεσσον καρπούς. Τέλος, ἐπαίνεσε τοὺς γονεῖς τοῦ νέου Μοναχοῦ, ποὺ ἔδωσαν τὸν εὐκόλεσσον καρπούς.

ΝΕΑ ΜΟΝΑΧΗ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΛΑΜΠΗΔΑΟΝΟΣ

Σπίν 'Ιερά Μονή Παναγίας Λαμπτιδόνος Λαμπινοῦς χοροστάπος κατά τὴν Ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ Παρακλητικοῦ Κανόνος ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνάτιος τὴν Τετάρτη 12/8. Στὸ τέλος τῆς Παρακλήσεως τέλεσε τὴν Ραυφοφορία τῆς νέας Μοναχῆς Μακρίνης, κατά κόσμον

Νικολίτης Αθανασοπούλου, 48 ἐτῶν, οὗτος εἶναι πατέρας της Μονής Ταπεινής, κατά κομμένην Αδελφόπτη της Μονῆς. Σπή Ρασοφορία παρέστησαν ἀντιπροσωπείες Ιερών Μονών της Τοπικής μας Ἐκκλησίας καὶ ίκανός ἀριθμός προσκυνητῶν, στό πλαίσιο τῶν μέτρων για τὴν προστασία τῆς δημόσιας ὕγειας. Σήμερα ὅμιλία τοι τὸ Σεβασμιώτατος χαροπάτρωσε «δῶρο τῆς Πα-

ναγιάς τήν ἐπαναλείπουργία τῆς Μονῆς, τά τελευταῖα χρόνια, «καί σπίμερα προσφέρει ἔνα ἀκόμα δῶρο, μιά νέα ψυχή πού ἀφιερώνεται ἐξ ὅλοκλήρου στὸν Χριστό καὶ στὴν Ἐκκλησία καὶ γίνεται μιμήτρια τῆς Ἱδιαῖς τῆς Παναγίας μας. Ἡ Παναγία εἶναι τὸ πρότυπο τοῦ μοναχικοῦ βίου, γιατὶ ὑπῆρξε ὡς ἐκλεκτὴ τοῦ Θεοῦ, τὸ δῶρο τῆς ἀνθρωπόπτης, νιὰ νά σπουδωθεῖ ὡς Υἱός καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἐνῷ δέχθηκε ἐδειμέρος

Παρασκευή...». Ο κ. Γεωργίου ευχαριστούσε τον Γερόντια της Μονής
Άρκη. Χρυσόστομο, γιά τίν εύθυνη πού ἀνέλαβε, νά σπριζει ἐξ
ἀρκῆς τήν προσπάθεια ἀνασυγκρότησης της Μονῆς καί χαρακτήρισε
«δῆμο Θεοῦ» τήν ἀναστάτωση τῆς Αδελφόπολης.

ΛΑΜΠΡΗ Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΞΕΝΙΑΣ

Σπίν πανηγυρίζουσα, παλαίφατη και ιστορική Ιερά Μονή Παναγίας κάτω Ξενιάς έορτάστηκε μεγαλοπρεπώς ή 'Απόδοση της Κοιμήσεως της 'Υπεραγίας Θεοτόκου το διήμερο 22-23/8. Τήν παραμονή της έορτης τελέστηκε ό Μέγας Πανηγυρικός 'Εσπερινός χοροστατούντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ιγνατίου, τόν όποιο πλαισίωσε πλήθος Κληρικῶν μας, κυρίως ἀπό τήν ἐπαρχία τοῦ 'Αλμυροῦ και ίκανός ἀριθμός εὐλαβῶν προσκυνητῶν, προυμένων τῶν μέτρων γιά πήν προστασία τῆς δημόσιας ὑγείας. Στό κήρυγμά του ὁ Σεβασμιώτατος τόνισε ὅτι: «Στόν καιρό τῆς θλίψης και τῆς δοκιμασίας ἔχουμε ἀνάγκη τήν κοινωνία μαζί Της. Τούτη τήν ἡμέρα, πού ὅλοι ἀγωνιούμε γιά τό τί μᾶς περιμένει, ἐνώνουμε τήν προσευχή μας και ἀπευθυνόμαστε σ' Αὐτήν. Τήν παρακαλοῦμε νά μᾶς ἀξιώσει νά γίνουμε μιμητές Της σπίν ταπείνωστη και σπίν ὑπακοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ... Τήν παρακαλοῦμε νά προστατεύσει τούς ἀπλούς ἀνθρώπους, πού βιώνουν ἀνυπέρβλητα προβλήματα... Τήν παρακαλοῦμε νά μεστεύσει στόν Θεό, γιά νά ἐνισχύσει τούς σοφούς και ἐπιστήμονες τῆς ἐποχῆς μας, πού καλοῦνται νά διακονήσουν πήν ἀνθρωπότητα, στόν καιρό τῆς μεγάλης δοκιμασίας, και νά κατανοήσουν πόση ἀνάγκη ἔχουν ἀπό τό ἔλεος και τόν φωτισμό τοῦ Θεοῦ, γιά νά ἐπιτύχουν στό ἔργο τους... Τήν παρακαλοῦμε νά μεστεύσει, ὥστε τά παιδιά μας νά ἐνταχθοῦν, ἐν ἀσφαλείᾳ, στή σχολική ζωή ἐνόψει τῆς νέας χρονιάς χωρίς νά στερηθοῦν πή καρά τῆς μάθησης... Τήν παρακαλοῦμε νά στρίξει τίς οἰκογένειες σέ κριση, πού σείονται τά θεμέλια τους, πού ἀμφισβητεῖται ή ούσια τους... Τήν παρακαλοῦμε νά στρίξει και νά παρηγορήσει ἐκείνους πού πονοῦν, πού ὑφίστανται τίς ἐπιπτώσεις τῆς πανδημίας, διδάσκοντας ὑπακοή και ὑπομονή στή δοκιμασία τοῦ πόνου... Τήν παρακαλοῦμε νά προστατεύει τούς Μοναχούς και τίς Μονακές μας, τῶν ὄποιων εἶναι τό πρότυπο. Μάλιστα, νά προστατεύσει και αὐτό τό Μοναστήρι, πού δέχθηκε πήν τραγική ἐμπειρία τοῦ σεισμοῦ. Νά, ὅμως, πού μέ τή δική Της κάρη και προστασία και τίς προσπάθειες τῆς 'Άδελφόποτας και τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων, ἀναστάνεται και ἀποκαθίσταται σπίν παλαιά του δόξα, γεγονός πού ἀποτελεῖ θάῦμα σπίν ἐποχή τῆς κρίσης...». Άνημερα τῆς έορτης τελέστηκε ὑπαίθριως η Πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ιερουργοῦντος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ιγνατίου παρουσία πολλῶν προσκυνητῶν. Τόν Θείο Λόγο κήρυξε ο Πρωτοσύγκελλος τῆς Ιερᾶς Μητροπόλεως 'Αρχιμ. Δαμασκηνός Κιαμέτης.

ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓ. ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΣΤΟ ΠΗΛΙΟ

Τήν μνήμην τοῦ τοπικοῦ μας 'Αγίου Νεομάρτυρος 'Αποστόλου τοῦ Νέου έόρτασε (16/8) ή Ιερά Μητρόπολη Δημητριάδος μέτε πίκεντρο τόν ὄμβων μο 'Αγρο Προσκυνηματικό Ναό σπί γενέτειρά του, τόν 'Αγιο Λαυρέντιο Πηλίου. Τήν παραμονή τῆς έορτης τελέστηκε ύπαιθρίως, στό ἀμφιθεατρικό προαύλιο τοῦ Ναοῦ, ο Μέγας Πανηγυρικός 'Έσπερινός, χοροστατούντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ιγνατίου, τόν όποιο πλαισίωσε ίκανός ἀριθμός Κληρικῶν και λαϊκῶν προσκυνητῶν, προυμένων τῶν μέτρων γιά πήν προστασία τῆς δημόσιας ὑγείας. Σπίν ὄμηλία του ό Σεβασμιώτατος σπηλείωσε ὅτι «αὐτές τίς μέρες τῆς γιορτῆς ἔνα σφίξιμο νιώθουμε σπίν καρδιά. Εἶναι ή πανδημία, πού προκαλεῖ δύσκολες συνθήκες, στίς ὄποιες εἴμαστε ύποχρεωμένοι νά ζοῦμε. Άλλα, ἀν δοκιμαζόμαστε ἀπό πήν πανδημία στίς μέρες

ορθοδοξία, σπίν Ανάσταση τοῦ Χριστοῦ. Οι 'Ελληνες συνέχιζαν νά γιορτάζουν τούς 'Αγίους τους παρά τίς διώξεις και τίς ἀπειλές. Και αὐτή ή διαρκής ἐμπειρία τῆς Ανάστασης κράτησε ζωντανή μέσα τους πήν φλόγα τῆς 'Ελευθερίας. Ήταν ἀκόμα ή συνείδηση τῆς κοινόπτητας γύρω ἀπό πήν ἐκκλησιαστική ἐμπειρία. Αὐτή ή κοινόπτητα, πού κράτησε τό Γένος ἐνωμένο, εἶναι ή προσφορά τῆς 'Εκκλησίας σπίν πατρίδα μας. Ήταν, τέλος, ή γλώσσα ή 'Ελληνική, σπίν όποια εἶναι γράμματα τῆς 'Εκκλησίας, ή 'Αγια Γραφή και τά Πατερικά κείμενα. Ακόμα και στίς περιόδους πού και ή στοιχειώδης ἐκπαίδευση ἦταν ἀπαγορευμένη, ή 'Εκκλησία κράτησε τή γλώσσα μέ τό Ψαλτήρι και τόν παπά, πού ἔχει δίγα γράμματα και δίδασκε τόν θησαυρό τῆς 'Ελληνικής γλώσσας και ίστορίας στά μικρά παιδιά. Αὐτό ἦταν τό Κρυφό Σχολείο... Σέ τούτη πήν ἀλλοπρόσαλλη ἐποχή αὐτά πού μποροῦν νά μᾶς κρατήσουν ὅρθιους εἶναι ή Θεία Λειτουργία, ή 'Εκκλησιαστική κοινόπτητα και ή 'Ελληνική γλώσσα. Έάν τά διασώσουμε, τότε δέν ἔχουμε τίποτα νά φοβηθοῦμε...». Άνημερα τῆς έορτης τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία ιερουργοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Ιγνατίου. Τόν Θείο Λόγο κήρυξε ο Πρωτοσύγκελλος τῆς Ιερᾶς Μητροπόλεως 'Αρχιμ. Δαμασκηνός Κιαμέτης.

ΤΙΜΗΘΗΚΕ Η ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗΣ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑΣ

Τήν μνήμην τῶν Μαρτύρων τῆς Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς, Κληρικῶν και λαϊκῶν, προεξάρχοντος τοῦ 'Αγίου Χρυσοστόμου Σμύρνης τίμοσε και φέτος ή Τοπική μας 'Εκκλησία, μέτε πίκεντρο τόν Ναό τῆς προσφυγῆς, τήν Εὐαγγελίστρια τῆς Νέας Ιωνίας (20/9). Τήν παραμονή τῆς έορτης τελέστηκε ό Μέγας Πανηγυρικός 'Έσπερινός, προεξάρχοντος τοῦ 'Αρχιμ. Επιφανίου Οἰκονόμου, Ιεροκήρυκος, ο όποιος μῆλος μέ θέμα «'Η συμβολή τοῦ 'Αρχιεπισκόπου Χριστοδούλου σπίν 'Αγιοκατάταξη τοῦ Χρυσοστόμου Σμύρνης». Άνημερα τῆς έορτης τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ιερουργοῦντος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ιγνατίου, παρουσία εκπροσώπων τῶν 'Αρχών, τῶν Μικρασιατικῶν Σωματείων τῆς πόλης και πλήθους πιστῶν, προυμένων τῶν μέτρων γιά πήν προστασία τῆς δημόσιας ὑγείας. Στό κήρυγμά του ή Σεβασμιώτατος ἐπεσόμανε, μεταξύ ἄλλων, ὅτι «σήμερα, ἐδῶ σπί γενέτειρά της προσφυγῆς, γινόμαστε ἐμεῖς οι συνεχιστές τοῦ ἔργου, πού οι πρόσφυγες πρόγονοι μας ἐπετέλεσαν και τιμοῦμε τό αἷμα τῶν Μαρτύρων τῆς Μικρᾶς Ασίας, πού ἔμειναν πιστοί σπίν Πατρίδα και σπίν 'Ορθοδοξία. Καλούμαστε νά ἔμπινευστούμε ἀπό τό δικό τους σταυρικό παράδειγμα, πού, ομως, δόδηγει σπίν 'Ανάσταση, γιατί διασώζει αὐτό πού εἶναι ή 'Ορθοδοξία, μά σταυρωμένη πορεία, ἀλλά και αὐτό πού εἶναι ή 'Ελλάδα, τό Γένος τῶν 'Ορθοδόξων πιστῶν. Ή 'Εκκλησία μας δικαίως και ἀξίως τούς κατέταξε στούς 'Αγίους Της, διασώζοντας ἔνα προνόμιο μοναδικό σπί γόνο, νά διαθέτουμε πρόφειρες τῆς Πατρίδος και 'Αγίους τῆς Πίστεως. Χρειαζόμαστε ζωντανή τή μνήμη τους, γιατί κανείς δέν ἔχει προδιαγράψει τήν ιστορία...». Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας τελέστηκε ἐπιμνημόσυνη δέσητο γιά τούς Μάρτυρες τοῦ Μικρασιατικού Όλοκαυτώματος και κατάθεση στεφάνων σπί μνημεῖο, πού βρίσκεται σπί προαύλιο τοῦ Ναοῦ. Παράλληλα, ή Σεβασμιώτατος ἀνακοίνωσε, ἐπισήμως, πήν ἀνέγερση ιεροῦ Παρεκκλησίου, ἐπ' ὄνόματι τοῦ 'Αγίου Χρυσοστόμου Σμύρνης, πλοσίον τῆς Εὐαγγελίστριας, μέ πρωτοβουλία τῶν τοπικῶν Μικρασιατικῶν Σωματείων, σέ οἰκόπεδο πού παραχώρησε ο Δῆμος Βόλου.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΖΩΝΗΣ ΣΤΟΝ ΒΟΛΟ

Τήν Κατάθεση τῆς Τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου πανηγύρισε τό δύο ώραν μόνο Ιερό Παρεκκλήσιο τοῦ Ἑκκλησιαστικοῦ Ξενώνα τῆς Ἀλλοπ. Μεριάς (30/8), παρουσίᾳ ίκανου ἀριθμοῦ προσκυνητῶν, προσκυνέων τῶν μέτρων γιά τὴν προστασία τῆς δημόσιας υγείας. Ὅπως κάθε χρόνο, ἔτσι καὶ φέτος, ἡ Ὑγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας κάτω Ξενίας, Γερόντισσα Νυμφοδώρα, μετέφερε τὸ τεμάχιο τῆς Τιμίας Ζώνης, πού φυλάσσεται στὸ Μοναστήρι, πρός εὐλογία τοῦ Ἐπισκόπου, τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ τῶν προσκυνητῶν. Στὸν Μέγα Πανηγυρικό Ἐσπερινό χοροστάπος ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνάτιος, πλαισιωμένος ἀπό Κληρικούς τῆς Τοπικῆς μας Ἑκκλησίας, ἐνῶ τὸν Θεῖο Λόγο κίρυξε ὁ Προϊστάμενος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου Βόλου Πρωτ. Χαρίλαος Παπαγεωργίου. Στὸν Ἐσπερινό ἔψαλε χορός μονασουσῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Πηλίου. Ἀκολούθησε Ἱερά Ἀγρυπνία, στὴν ὥρα τῆς ἔψαλτος τοῦ Ιεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου Βόλου κ. Ἀποστόλου Ἀντωνίου. Στὴ σύντομη ὥρα τοῦ, ὁ κ. Ἰγνάτιος εὐχήθηκε σύντομα νά μᾶς ἀπαλλάξει ὁ Θεός ἀπό τὴ δοκιμασία τῆς πανδημίας, «ἀλλά, μέχρι τότε, νά κρατήσουμε τὴν ἐνόπτη μας, μέ σύνεστ καὶ προσοχή, ἔχοντας εὐθύνη, ὅχι μόνο γιά τὸν ἑαυτὸν μας, ἀλλά καὶ γιά τοὺς ἄλλους. Εἶμαι βέβαιος ὅτι, ὅταν περάσει αὐτὴ ἡ ἐμπειρία, θά εἴμαστε πολὺ πιο παιδαγωγμένοι, περισσότερο ταπεινοί, μέ ἀλλιθινὴ μετάνοια, ἔχοντας μάθει νά ἔκποτούμε τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ διά πρεσβειῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου». Ὁ κ. Ἰγνάτιος εὐχαρίστησε τὴ Γερόντισσα Νυμφοδώρα γιά τὴν εὐλογία τῆς Ἀγίας Ζώνης, καθὼς καὶ τίς ἀντιπροσωπίες τῶν Ἱερῶν Μονῶν, τούς χορούς τῶν Ἱεροψαλτῶν γιά τὴ μελωδικὴ πανδαισία, πού προσέφεραν στὴν ἐορτὴ καὶ τούς πιστούς πού συμμετεῖχαν στὴν πανήγυρη. Τέλεσε δέ καὶ τὸ ἔξαμπνο Μνημόσυνο τοῦ Μακαριστοῦ Μητροπολίτου πρ. Πειραιῶς Καλλινίκου, μέ τὸν ὥραν συνδεόταν μέ ἀκατάλυτους πνευματικούς δεσμούς μᾶς ὀλόκληρης ζωῆς καὶ μέ εὐγνωμοσύνη ἀναφέρθηκε στὸ πρόσωπό του, πού ἦταν ἄμεσα συνδεδεμένο μέ τὴν τοπικὴ μας Ἑκκλησία ἐπί πολλές δεκαετίες.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΝΕΟΥ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ

Ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου ἐορτάστηκε μεγαλοπρεπῶς στὴν Τοπικὴ μας Ἑκκλησία, προσκυνέων, σὲ κάθε περίπτωση, τῶν προβλεπόμενων μέτρων γιά τὴν προστασία τῆς δημόσιας υγείας. Τήν παραμονή τῆς ἐορτῆς, στὸν Μέγα Πανηγυρικό Ἐσπερινό, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος χοροστάπος στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναό Ἀγίου Δημητρίου Ἀλμυροῦ παρουσίᾳ πλήθους κόσμου. Στὸ τέλος τοῦ Ἐσπερινοῦ, ὁ Σεβασμιώτατος προσεκέρισε σὲ Ἀναγνώστη τὸν μαθητὴ τῆς Γ' Λυκείου Χριστόφορο Καραϊσκο, ἐπαινώντας τὸν ἴδιο, ἀλλά καὶ τοὺς Πατέρες τοῦ Ναοῦ γιά τὴν πνευματικὴν φροντίδα γιά τὰ νέα παιδιά τῆς ἐνορίας. Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς ὁ Σεβ. κ. Ἰγνάτιος λειτούργησε στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναό Ἀγίου Δημητρίου Βόλου παρουσίᾳ πλήθους εὐλαβῶν προσκυνητῶν. Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Θείας Λειτουργίας τέλεσε τὴν εἰς Πρεσβύτερον κειροτονία τοῦ π. Δημητρίου Παπαδοπούλου, 49 ἐτῶν, ἐγγάμου καὶ πατέρα τεσσάρων παιδιῶν, ὁ ὥριος μία ἡμέρα νωρίτερα, στὸν ἴδιο Ναό, εἶχε λάβει τὸν αὐτὸν βαθμό τῆς Ἱερωσύνης. Στὴν ὥρα τοῦ, κατά τὴ κειροτονία, ὁ Σεβασμιώτατος ἔξηρε τὸν ρόλο τῆς οἰκογένειας στὶν διαμόρφωση τοῦ καρακτήρα τοῦ ἀνθρώπου, «πρωτεύοντα σὲ θέση στὴν ὥρα τῆς προστασίας τῆς πνευματικῆς μετατροπῆς τοῦ παιδιοῦ, πού διδάσκει τὰ νάματα τῆς πίστεως, πού βάζει μέσα μας τὴ φωτιά τῆς ἀγάπης στὸν Χριστό. Μιά τέτοια μάνα ἀναλαμβάνει πάντα τὸ ἔργο τῆς Παναγίας, πού κατανυγάζει καὶ ἐμπνέει τὴ ζωὴ ὅλων μας». Ταυτόχρονα, ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στὸν ρόλο τῆς καλῆς Πρεσβυτερίας καὶ τῆς συγκροτομένης οἰκογένειας, ὅπου κυριαρχεῖ ἡ ἀληθινὴ ἀγάπη, καρακτηριστικό τῆς Ὄρθδοξης καὶ Ἑλληνικῆς Οἰκογένειας.

Ὁ Σεβασμιώτατος τόνισε στὸν νέο Κληρικό ὃτι τὸ ἔργο του «Θά είναι ἔργο ἐνόπτη τῶν ἀνθρώπων μεταξύ τους καὶ μέ τὸν Θεό. Ἀν ἐμεῖς οἱ Κληρικοί γινόμαστε ἔμπρακτο ἀπόδειξη αὐτῆς τῆς ἐνόπτης, τότε μποροῦμε νά τη διδάσκουμε καὶ στοὺς ἄλλους. Δυστυχῶς, συχνά, τὰ ἀνθρώπων πάθη ωρίζουν καὶ δικάζουν, γεγονός πού ἀποτελεῖ τροχοπέδιο στὸ Ἱερατικὸν ἔργο. Ἡ ἐνόπτη εἶναι ἔνα διαφρές ἀθλητήμα καὶ γι' αὐτὸν ἔχει τεράστια ἀξία, γιατὶ ἀπαιτεῖ ταπεινώση. Αὐτὴ ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιο κάθε ἀθεντικῆς καὶ ἀληθινῆς ιερατικῆς διακονίας». Ὁ κ. Ἰγνάτιος ἀνέφερε ὅτι ὁ νέος Ἱερεὺς θά κρατήσει τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀσφαλιστῆ, γιά τὸν βιοπορισμό τῆς οἰκογένειας του, «ἀλλά ἀπό τοῦδε καὶ στὸ ἔξης θά γίνεις ὅχι μόνο ἀσφαλιστής τῆς ἐπίγειας ζωῆς ἀλλά καὶ τῆς αἰώνιας. Ἡ ἐπίγεια ἀσφάλεια ἀπαιτεῖ τὸν οἰκονομικὴν ἀμοιβήν, ἡ ἀσφάλεια τῶν ψυχῶν, ὅμως, δέν ἐπιδέχεται ἀμοιβήν. Αὐτὴ εἶναι ἡ δωρεά τοῦ Θεοῦ. Πλέον, θά καλείσαι νά μιλήσεις στὶς ψυχές τῶν ἀνθρώπων γιά τὴν αἰώνια ἀσφάλεια τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ». Τέλος, ὁ κ. Ἰγνάτιος ἐπαίνεσε τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους πού εἰσέρχονται στὸν Ἱερό Κλήρο στὸν ἐποχή τῆς κρίσης μέ ἀνίδιοτέλεια καὶ εἶναι ἀπόδειξη ὅτι ζεῖ Κύριος ὁ Θεός.

ΕΚΟΙΜΗΘΗ Ο ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ΒΑΪΟΣ ΤΑΚΟΥΜΗΣ

Μεγάλη θλίψη καὶ στενοχωρία προκάλεσε στὴν Τοπική μας Ἑκκλησία ἡ είδηση τοῦ αἰφνιδίου θανάτου ἐνός ἐκ τῶν πλέον ἀγαπητῶν Κληρικῶν μας, τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Βάιου Τακούμη, Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Τρύφωνος Βόλου, ὁ ὥριος ἔψυχε ἀπό τὴν ζωὴν τὸ Σάββατο 14/11 σὲ πλήκτια 67 ἐτῶν. Ὁ μακαριστός π. Βάιος γεννήθηκε στὸν Βόλο τὸ 1953.

Ἡταν ἀπόφοιτος τῆς Ἑκκλησιαστικῆς Σχολῆς Λαμίας καὶ τῆς Ἀνωάρεας Ἑκκλησιαστικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν. Διάκονος κειροτονήθηκε τὸ 1981 ἀπό τὸν τότε Μητροπολίτη Δημητριάδος καὶ μετέπειτα Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν & πάστος Ἐλλάδος Χριστόδουλο, ἀπό τὸν ὥριο τοῦ πατέρα τοῦ β' βαθμοῦ τῆς Ἱερωσύνης τὸ 1982. Ἀπό τὸν Μακαριστό Χριστόδουλο ἔλαβε τὸ ὄφικό τοῦ Οἰκονόμου, ἀπό τὸν διάδοχό του Μητροπολίτη κ. Ἰγνάτιο τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου. Ὁ π. Βάιος ὑπέρτησε ἀρχικά στὸν Ἱερό Ναό Ἀγίου Νικολάου Πορταριᾶς καὶ ἀπό τὸ 1987 μετετέθη στὸν Ἱερό Ναό Ἀγίου Τρύφωνος Βόλου, ὅπου διακόνησε μέχρι τὸ τέλος τοῦ βίου του. Ἡταν ἰδιαιτέρως ἀγαπητός στὴν ἐνορία του καὶ ἐπιδόθηκε, μέ zῆλο καὶ ἀγάπη, στὴ διακονία τῆς νεούπτης καὶ τῶν εὐπαθῶν κοινωνικῶν ὅμιδων. Μάλιστα, προσφάτως, ἔρισε καὶ τὸ Σπίτι Γαλήνης τῆς ἐνορίας, ἀνακουφίζοντας τίς ἀνάγκες γιά φαγητό τῶν ἐμπερίστατων ἀδελφῶν τῆς εὐρύτερης περιοχῆς Νεαπόλεως Βόλου. Ἡταν ἔγγαμος καὶ πατέρας τριών τέκνων. Ἡ ἔξοδος ἀκολουθία τοῦ π. Βαΐου Τακούμη τελέστηκε στὶς 17/11, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνατίου. Ἐπικήδειο λόγο, ἐκ μέρους τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, ἐκφώνησε ὁ Ιεροκήρυκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Έτος 380 • Άρ. Φύλλου 473-476 • Σεπτέμβριος-Δεκέμβριος 2020

Εκδότης: Μητροπολίτης Δημητριάδος Ἰγνάτιος
Διευθυντής: Ἀρχιμανδρίτης Επιφάνιος Οἰκονόμου
Φιλολογική
ἐπιμέλεια: Χριστός Δ. Ξενάκης
Υπεύθυνος
κυκλοφορίας: Αρχιμανδρίτης Μάξιμος Παπαϊώννου
Μηχανογράφηση: Βασιλική Αντωνάκη
Ἐκτύπωση &
Βιβλιοδεσία: ΠΑΛΜΟΣ
Ιδιοκτοσία: Ιερά Μητρόπολις Δημητριάδος
Διεύθυνση: Τ.Θ. 1308 • 38001 Βόλος
Τηλέφωνα: 24210 93500 • Fax: 24210 67903
Internet: www.imd.gr
E-mail: press@imd.gr

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ ΣΤΟ ΣΟΥΡΛΙΓΚΕΙΟ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ ΚΑΝΑΛΙΩΝ

Πραγματοποιήθηκαν (31/10) τά έγκαινια του νέου προαυλείου χώρου και τῆς Βιβλιοθήκης του Σουρλιγκείου Γηροκομείου στά Κανάλια Μαγνησίας. Τή νέα βιβλιοθήκη του Ίδρυματος, ή όποια φιλοξενεῖ βιβλία και πρωσαπικά άντικείμενα του μακαριστού Αθανασίου Γκαβαρδίνα, κατά τό ήμισυ, έπικορήνησε ό μεγάλος ευέργετης Χαράλαμπος Τσιμᾶς. Ο κ. Τσιμᾶς, άναμεσα στίς πολλές δωρεές του, προσέφερε καί δύο ιατρικά μπχανήματα, έναν καρδιογράφο και έναν άπινδωτή, γιά τίν εύρυθμη λειτουργία του Ίδρυματος. Σπίν έκδήλωση παρέσπησαν ό Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος, ό Δήμαρχος Ρίγα Φεραίου κ. Δημήτριος Νασίκας, οι Βουλευτές Μαγνησίας κ.κ. Χρήστος Μπουκώρος και Κώστας Μαραβέγιας και λοιποί παράγοντες τῆς τοπικῆς Κοινόποτας. Χαιρετισμό άπινθυνε ό κ. Ιωάννης Μόσχος, Διευθυντής του Ίδρυματος, ό όποιος, μεταξύ άλλων άναφέρθηκε στίν πρωσαπικότητα και στίν τεράστια προσφορά στό Ίδρυμα του μακαριστού Αθανασίου Γκαβαρδίνα και στίς πρωτοβουλίες τῆς διεύθυνσης γιά τίν εύρυθμη λειτουργία του Γηροκομείου. Τέλος, εύχαριστησε τά Μέλη του Συλλόγου τῶν Φίλων του Γηροκομείου γιά τίν πολυσύμαντη προσφορά τους στίν λειτουργία του, τόν Μεγάλο Εύεργέτη κ. Χαράλαμπο Τσιμᾶ γιά τίς σπουδαίες χορηγίες του και πρωτίστως τόν Σεβ. Ποιμενάρχη μας κ. Ιγνάτιο γιά τίν άγάπη και τίν έμπιστοσύνη μέ τίς όποιες περιβάλλει τόν ίδιο και τούς συνεργάτες του. Άκολούθησαν οι χαιρετισμοί τῆς κ. Βασιλικής Φάκα, Προέδρου τῆς Τοπικῆς Κοινόποτας Καναλίων, και τού κ. Χαράλαμπου Τσιμᾶ, εύεργέτου του Ίδρυματος. Τίν κεντρική ήμιλία πραγματοποίησε ό κ. Απόστολος Κρεμαστάς, Πρόεδρος του Συλλόγου τῶν Φίλων του Γηροκομείου Καναλίων, ό όποιος άναφέρθηκε στούς τομεῖς δράσεις τού ίδιαμνήστου Αθανασίου Γκαβαρδίνα, πού ήταν ή παιδεία, ή προσφορά του στίν Τοπική Έκκλησία και τέλος τό ορφαμά του γιά τί δημιουργία μιᾶς στέγης φιλοξενίας τῆς τρίπτης ήλικιας, τό Γηροκομείο Καναλίων. Άκολούθησαν τά άποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς του κτίτορος και ίδρυτου του Ίδρυματος μακαριστού Αθανασίου Γκαβαρδίνα άπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη μας κ. Ιγνάτιο, ή όποια άποτελεί χορηγία του κ. Χαράλαμπου Τσιμᾶ και ἔργο του γλύπτη Γεωργίου Χατζάκη. Ή έκδήλωση ἔκλεισε μέ τόν χαιρετισμό τού Σεβασμιωτάτου, ό όποιος μίλησε γιά τή γνωριμία και συνεργασία του μέ τόν Αθανάσιο Γκαβαρδίνα, τόν όποιο χαρακτήρισε «ἄνθρωπο τού Θεοῦ, πού λειτουργούσε μέ τίν καρδιά του. Τό ἔργο του, υπό άλλες συνθήκες, δέν θά ήταν εύκολο νά πραγματοποιηθεῖ σ' αὐτόν τόν τόπο. Ήταν άνθρωπος τῆς προσευχῆς, τῆς ἀσκησῆς, τῆς πλήρους ἀφέρωσης στόν Θεό». Ο κ. Ιγνάτιος τόνισε ότι «μόνο ένας Νιοστογιέφσκι θά μπορούσε νά γράψει γιά τόν μπάρμπα-Θανάσο», ἐνώ άναφέρθηκε και στή σημαντική συμβολή τόσο τού κ. Τσιμᾶ στή συνέχιση τῆς λειτουργίας τού Ίδρυματος, δόσο και τού Πρωτοσυγέλλου τῆς Μητροπόλεως π. Δαμασκηνού Κιαμέπτη, ό όποιος, στή μετά Γκαβαρδίνα ἔποκή, άνελαβε τίν άργανωση και τίν τακτοποίηση τῶν ἐκκρεμοτήτων, πού ἀφορούσαν στή λειτουργία του Ίδρυματος άπό κοινοῦ μέ τά μέλη τού Συλλόγου. Τέλος, ο κ. Ιγνάτιος ἔξηρε τό ἔργο και τίν προσφορά τού κ. Τσιμᾶ, δόσο και εύρυτερα στή τοπική μας κοινωνία, ἐκφράζοντας τίν πεποίθησή του ότι τό Γηροκομείο Καναλίων θά είναι τό κόσμημα τῆς περιοχῆς, πρότυπο λειτουργίας γιά άναλογες δράσεις στό μέλλον.

Ο ΙΕΡΟΨΑΛΤΙΚΟΣ ΜΑΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΙΜΗΣΕ ΤΟΝ ΠΡΟΣΤΑΤΗ ΤΟΥ. ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΣΤΗ ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Τήν μνήμη τού Προστάτου του Όσιου Ιωάννου τού Κουκουζέλους έόρτασε (4/10) ό Ιεροψαλτικός κόσμος τῆς Ιερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, οι Ιεροψάλτες και οι μαθητές τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Τοπικῆς μας Έκκλησίας. Ο Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός τελέστηκε στόν Ιερό Ναό Εὐαγγελιστρίας Νέας Ιωνίας χοροστατούντος τού Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ιγνατίου, παρουσία εὐάριθμης άντιπροσωπείας Ιεροψαλτῶν και μαθητῶν τῆς Σχολῆς, στό πλαίσιο τῶν μέτρων προστασίας τῆς δημόσιας ύγειας. Στό τέλος τού Εσπερινοῦ, τελέστηκε ό ἐπίσημος Αγιασμός τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων στή Σχολή, γιά τό νέο ἔτος, μετά τό πέρας τού όποιου ό Πρόεδρος τού Συνδέσμου Ιεροψαλτῶν τῆς Ιερᾶς μας Μητροπόλεως κ. Γεώργιος Σιώκος, Πρωτοψάλτης τού Ιεροῦ Ναοῦ Αγίου Νικολάου Πορταριάς, προσφάνωσε τίν Ιεροψαλτική ὄμηγυρη και ἐπεσήμανε ότι «ύποχρέωση τού Ιεροψαλτικού κόσμου είναι νά παραμείνουμε πιστοί στή πατροπαράδοτο Βυζαντινή Μουσική και νά συνεχίσουμε ἀκούραστα νά ύμνουμε τόν Τριαδικό μας Θεό». Από τίν μεριά του Διευθυντή τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς Αρχιμ. Επιφάνιος Οἰκονόμου άναφέρθηκε στή ιδιάζουσες συνθήκες υπό τίς όποιες καλείται νά λειτουργήσει φέτος ή Σχολή, παρά τίς όποιες, σύμως, ή ἀμπιστοσύνη τῆς τοπικῆς μας κοινωνίας είναι ἀκλόνητη, γεγονός πού άποδεικνύεται και ἀπό τίς περίπου 200, μέχρι τότε ἐγγραφές. Ο π. Επιφάνιος μίλησε γιά τίν ἄρρηκτη σχέση τῆς Σχολῆς μέ τόν Σύνδεσμο Ιεροψαλτῶν, παραπράντας ότι «Οι ιεροψάλτες μας είναι τό παρόν και οι μαθητές μας τό μέλλον τῆς φαλικῆς παράδοσης τού τόπου μας». Εύχαριστησε τόν Σεβ. Ποιμενάρχη μας γιά τίν πατρική άγάπη, τή στοργή και τίν έμπιστοσύνη μέ τίς όποια περιβάλλει τή Σχολή και τούς άνθρωπους της, «πού είναι ή κινητήρια δύναμη γιά τή συνέχιση τού ἔργου της». Εύχαριστησε τούς Δασκάλους τῆς Σχολῆς στόν Βόλο και στά παραρτήματά της στόν Αλμυρό, στήν Αγία και στήν Αγία, γιά τή συνεπή και συνετή ἐπιτέλεση τού ἔργου τους και καλώσορισε τούς σπουδαστές. Ή έορτή ολοκληρώθηκε μέ τόν λόγο τού Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Ιγνατίου, ό όποιος τόνισε ότι τό «ιεροψαλτικό ἔργο είναι θεμελιωμένο ἀπό Αγίους, γι' αὐτό, όποιος ἀσκεῖ μέ συνέπεια και σεμνότητα αὐτή τή διακονία ἔχει τόν Αγίουν πίν εύχην». Διαβεβαίωσε τούς Ιεροψάλτες μας γιά τίν άγαπη και τίς προσευχές τους και τόνισε ότι «ή καρδιά μου πληρούνται μέ τή Σχολή, πίν όποια όλοθύμως στρίζουμε. Είναι τό ιεροψαλτικό φυτώριο στό όποιο προσβλέπουμε μέ χροντές ἐλπίδες. Είναι θεμελιωμένο στό ἔργο μεγάλων δασκάλων, πού συνεχίζουν οι μαθητές τους. Χαίρομαι νά ἀκούω γιά μιά ἀνοικτή Σχολή, πού βλέπει τίς πραγματικές ἀνάγκες και ἀναλαμβάνει πρωτοβουλίες». Άκολούθησε ό ἐπίδοση τῶν Τίτλων Σπουδῶν ἀπό τόν Σεβασμιώτατο στούς ἀποφοίτους τῆς παρελθούσης χρονιας, ήτοι τῶν Απολυτρίων, Πτυχίων Ιεροψαλτῶν, Πτυχίων και Διπλωμάτων Βυζαντινῆς-Έκκλησιαστικῆς Μουσικῆς.

τῆς Σχολῆς στόν Βόλο και στά παραρτήματά της στόν Αλμυρό, στήν Αγία και στήν Αγία, γιά τή συνεπή και συνετή ἐπιτέλεση τού ἔργου τους και καλώσορισε τούς σπουδαστές. Ή έορτή ολοκληρώθηκε μέ τόν λόγο τού Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Ιγνατίου, ό όποιος τόνισε ότι τό «ιεροψαλτικό ἔργο είναι θεμελιωμένο ἀπό Αγίους, γι' αὐτό, όποιος ἀσκεῖ μέ συνέπεια και σεμνότητα αὐτή τή διακονία ἔχει τόν Αγίουν πίν εύχην». Διαβεβαίωσε τούς Ιεροψάλτες μας γιά τίν άγαπη και τίς προσευχές τους και τόνισε ότι «ή καρδιά μου πληρούνται μέ τή Σχολή, πίν όποια όλοθύμως στρίζουμε. Είναι τό ιεροψαλτικό φυτώριο στό όποιο προσβλέπουμε μέ χροντές ἐλπίδες. Είναι θεμελιωμένο στό ἔργο μεγάλων δασκάλων, πού συνεχίζουν οι μαθητές τους. Χαίρομαι νά ἀκούω γιά μιά ἀνοικτή Σχολή, πού βλέπει τίς πραγματικές ἀνάγκες και ἀναλαμβάνει πρωτοβουλίες». Άκολούθησε ό ἐπίδοση τῶν Τίτλων Σπουδῶν ἀπό τόν Σεβασμιώτατο στούς ἀποφοίτους τῆς παρελθούσης χρονιας, ήτοι τῶν Απολυτρίων, Πτυχίων Ιεροψαλτῶν, Πτυχίων και Διπλωμάτων Βυζαντινῆς-Έκκλησιαστικῆς Μουσικῆς.

ΜΕ ΠΟΝΟ ΆΛΛΑ ΚΑΙ ΕΛΠΙΔΑ Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΤΟΝ ΒΟΛΟ

Η καθολική ἀπουσία τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, λόγῳ ἄνωθεν ἐντολῶν, ὅσο καὶ ὁ ἀστυνομικός κλοιός γύρω ἀπὸ τὸν Μητροπολιτικὸν μας Ναό, χαρακτήρισαν τὴ φετινὴ «έορτὴ» τοῦ Προστάτου καὶ Πολιούχου τοῦ Βόλου Ἀγίου Νικολάου. Ὁ Μέγας «Πανηγυρικός» Ἐσπερινός τῆς «έορτῆς» τελέστηκε χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, τὸν ὥποιον πλαισίωσαν οἱ Ἱερεῖς τοῦ Ναοῦ, μέ επικεφαλῆς τὸν Πρωτοσύγκελλο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, Ἀρχιμ. Δαμασκηνό Κιαμέτη, ὁ ὥποιος μέ συνοχή καρδίας κήρυξε τὸν Θεῖο Λόγο. Ὁ δύμιλπτής, πλήρης Ἱερῶν συναισθημάτων, μῆλος γιὰ τὸν Ἀγιο τῆς πραόπτης καὶ τῆς ταπείνωσης ἀλλά καὶ τῆς παρροσίας καὶ τοῦ ἀπαράμιλου θάρρους. Ἀνήμερα τῆς «έορτῆς» τελέστηκε ἡ «πανηγυρική» Θεία Λειτουργία, ἵερουργοῦντος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἰγνατίου. Τὸν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Ἱεροκήρυκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου. Στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ἔγινε ἐντός τοῦ Ναοῦ ἡ λιτάνευση τῆς Ἱερᾶς Εικόνος καὶ τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἀγίου Νικολάου, στὸ τέλος τῆς ὥποιας ὁ Σεβασμιώτατος ἀπευθύνθηκε πατρικῶς στὸν ἀκουσίως ἀπουσιάζοντα λαό μας. Ὁ κ. Ἰγνατίος εὐχίθηκε «νά μήν παραχωρήσει ὁ Κύριος ἄλλη τέτοια ἐμπειρίᾳ σπὶ τῷ μας. Νά εἶναι αὐτὴ ἡ μοναδικὴ πανηγυρὶς ποὺ γίνεται σπὶ πόλη μας μέ αὐτές τὶς συνθῆκες. Εἴμαστε, ὅμως, βέβαιοι ὅτι ὁ Ἀγιός μας, ποὺ στὸ δῦνομά του φέρει τὴ νίκη τοῦ λαοῦ, δέν θά σταθεὶ ἀνενεργός σὲ τούτη τὴν περίσταση. Εἴμαστε σίγουροι ὅτι τούτη τὴν ὥρα βρίσκεται ἐκεῖ πού τὸν ἔχουν ἀνάγκη οἱ ἀνθρώποι, στὶς πονεμένες οἰκογένειες, πού ἔχασαν τοὺς δικούς τους ἀνθρώπους, στὰ νοσηλευτικά ἰδρύματα, ἐκεῖ πού ἡ τῷ μας ἀντιμάχεται τὸν θάνατο. Ὁ Ἀγιος καὶ ὅλοι μας εἴμαστε κοντά σὲ ἐκείνους πού εἶδαν τὸν τῷ μας ἀνατρέπεται καὶ θά εἴμαστε καὶ μετὰ τὸ πέρας τῆς δοκιμασίας, ὅταν θά χρειαστεῖ νά δώσουμε μεγάλη μάχη γιὰ νά ξανθρύψουμε τὴν κοινωνικὴ μας συνοχή. Ἀν ζητοῦμε νά ἔχουμε Χριστούγεννα μέ τὸν Χριστό, μέ τοὺς Ναούς μας ἀνοικτούς, ἔστω καὶ μέ ἀστρούς περιορισμούς, ἀλλά μέ πιστούς κοντά μας, εἶναι γιὰ νά μεγαλώσει ἡ δύναμη τῆς προσευχῆς μας γιὰ τὴ λύτρωση τῶν ἀνθρώπων, γιὰ νά εἶναι ἀληθινά τὰ Χριστούγεννα. Μή λησμονοῦμε ὅτι κάποιοι, καὶ δέν εἶναι λίγοι, θέλουν νά βιώσουν τὰ Χριστούγεννα ὡς έορτὴ τοῦ Χριστοῦ. Ἐλπίζουμε νά βρεθεῖ ἡ χρυσή τομῆ. Τὸ ἔχουμε ἀνάγκη ὅλοι, νά κοινωνία μας, νά πατρίδα μας, πού ἀντιμετωπίζει κρίσιμα ἔθνικά θέματα, τὴ φτώχεια, πού γιὰ νά ἀντιμετωπιστοῦν θέλουν σθένος σώματος καὶ ψυχῆς. Γί' αὐτὸ τὰ φετινά Χριστούγεννα εἶναι πολὺ ποιό σημαντικά ἀπὸ ὅποιαδήποτε ἀλλὰ σπὶ τῷ μας. Ὁ Σεβασμιώτατος εὐχαρίστησε τὸν λαό μας γιατὶ συγκατένευσε στὰ μέτρα, «σεβόμενος τοὺς φέροντες τὴν εὐθύνην τῆς τάξεως, πού πιέστηκαν κατάφωρα ἀνευ λόγου. Ὁ λαός ζέρει πῶς νά φερθεῖ καὶ νά ἀναλάβει τὶς δικές του εὐθύνες. Νά κάνουμε ὑπομονή καὶ νά κρατήσουμε τὴν ἐνότητά μας. Ἡ ὥρα τῆς λύτρωσης εἶναι κοντά...».

ΕΚΔΗΜΙΑ ΤΟΥ π. ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΡΑΣΣΑ, ΕΦΗΜΕΡΙΟΥ ΓΕΡΑΚΑΡΙΟΥ ΑΓΙΑΣ

Μέ βαθιά ὁδύνη ἡ Τοπικὴ Ἐκκλησία τῆς Δημητριάδος ἀνακοινώνει πάντα ἐκδημία τοῦ π. Ἰωάννου Πρασσᾶ, Ἐφημέριου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Εὐαγγελιστρίας Γερακαρίου Ἀγιᾶς, ὁ ὥποιος ἐκοιμήθη στὶς 27/11 ἐν Κυρίῳ σὲ ἡλικία 56 ἑτῶν. Ὁ π. Ἰωάννης Πρασσᾶς νοσηλεύοντας στὸ Γενικὸν Νοσοκομεῖο Λάρισας πάσχων ἀπὸ κορωνοϊό. Ὁ ἐκλιπόν πρεσβύτερος γεννήθηκε στὸν Βόλο τὸ 1964 καὶ ἦταν ἀπόφοιτος τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς Κατερίνης. Διάκονος χειροτονήθηκε τὸ 1998 ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνατίο καὶ Πρεσβύτερος στὶς ἀρχές τοῦ 1999. Ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο ἔγινε Πνευματικός καὶ ἔλαβε τὸ ὄφικο τοῦ Οἰκονόμου. Καθ' ὅλα τὰ χρόνια τῆς Ἱερατικῆς του διακονίας ὑπέρεπτος στὸν Ἱερό Ναό Εὐαγγελιστρίας Γερακαρίου Ἀγιᾶς, ὃπου ἀνέπτυξε πλούσιο πνευματικὸ ἔργο, καθὼς ὑπῆρξε Πνευματικός Πατέρας πλήθους εὐλαβῶν Χριστιανῶν ἀπὸ πάντα τὸν εὐρύτερον περιοχὴ τῆς Λάρισας καὶ ἴδρυσε τὸ Πνευματικό Κέντρο τῆς ἐνορίας, ὃπου λειτούργησε καπηλητικά σχολεῖα γιὰ τὰ παιδιά τῆς ἐνορίας του καὶ κύκλους Συμμελέπτης Ἀγίας Γραφῆς γιὰ τοὺς ἐνηλίκους. Ὁ π. Ἰωάννης διακρίθηκε γιὰ τὴ σεμνότητα, πάντα εὐγένεια, πάντα πιστότητα στὸ ἔργο καὶ σπὶ τὴν Ἱερατικὴν του ἀποστολὴν καὶ ὑπῆρξε ἔνας ἀπὸ τοὺς πλέον ἐργατικούς καὶ εὐλαβεῖς Κληρικούς τῆς ἐπαρχίας Ἀγιᾶς. Ἡταν νυμφευμένος, πατέρας τεσσάρων τέκνων καὶ παπιούς πέντε ἐγγόνων. Ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία τοῦ π. Ἰωάννου τελέστηκε τὸ Σάββατο 28/11 στὸ Γερακάρι, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου. Ἐπικήδειο λόγο, ἐκ μέρους τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, ἐκφώνωσε ὁ Ἀρχιμ. Δαμασκηνός Κιαμέτης, Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΑΣ ΤΙΜΗΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΕΡΓΕΤΗ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟ ΤΣΙΜΑ

Σιών Ἱερό Ναό Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου λειπούργησε (18/10) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνατίος, παρουσίᾳ τῶν ἐκπροσώπων τῶν Πολιτικῶν, Στρατιωτικῶν καὶ Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν καὶ πλήθους κόσμου, προσυμένων τῶν μετρών γιὰ πάντα προστασία τῆς δημόσιας ψυχῆς. Σιών τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ἀπένειμε στὸν Μεγάλο Εὐεργέ-

τη τοῦ τόπου μας κ. Χαράλαμπο Τσιμᾶ τὴν Ἀνώτατη Τιμητικὴ Διάκριση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἥτοι τὸν Χρυσό Σταυρό μετά Διπλώματος, ὡς ἐλάχιστο ἀντίδωρο γιὰ ὅσα κατά καιρούς ἔχει προσφέρει σπὶ τὸν Ἱερά Μητρόπολη, στὰ ἱδρύματα καὶ στοὺς Ἱερούς Ναούς της, ἐκφράζοντας τὰ φιλόχριστα συναισθήματα καὶ τὸ βαθιά του πίστη καὶ ἀφοσίωση στὸν Χριστό καὶ σπὶ τὴν Ἐκκλησία μας. Σπὶ προσφώνησι τοῦ ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας ἐπεσήμανε ὅτι «σύμπασα ἡ Τοπικὴ μας Ἐκκλησία ἐκφράζει τὶς ὄλοθυμες εὐχαριστίες Της σὲ ἔναν συμπολίτη μας, ὁ ὥποιος ἐφαρμόζει διαφράστη σπὶ τῷ μας. Ποιμενάρχης μας, ὁ πρόσωπος τοῦ οἰκογένειας του... μιμούμενος τὸν παράδοση τῶν Μεγάλων Ἐλλήνων Εὐεργετῶν, εὐεργέτησε πολλαπλῶς τὸν Μαγνησία καὶ ὅχι μόνο, σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς, τὸ Νοσοκομεῖο καὶ τὰ ἱδρύματα τῆς πόλης μας, τὸ πολυδιάστατο ἔργο τῆς Μητροπόλεως μας. Διαπιστώνει ὁ Ἱδρύματος τῆς Αγίας τὴν ἀνάγκης καὶ προσφέρει, γιὰ νά μπορῶν οἱ ἀνθρώποι πάντα καὶ ἀξιοπρέπεια, νά νοσηλεύονται ὑπὸ τίς καλύτερες συνθῆκες, νά στρίζονται σὲ κάθε τους ἀνάγκη. Καὶ στὸ ἔργο αὐτὸ ἔχει σταθερή συμπαραστάτρια ὅλη του πάντα τὸν οἰκογένεια». Σπὶ ἀντιφώνησι τοῦ ὁ Κ. Τσιμᾶς εὐχαρίστησε τὸν Σεβασμιώτατο γιὰ τὴ μεγάλη τιμή, «ποιεῖται σπὶ πρόσωπο μου, ὡς ἀνθρώπο τῆς Πρωτοσύγκελλης τοῦ Ιεροῦ Κλήρου, ποιεῖται βέβαιος ὅτι θά παρακινήσει καὶ ἀλλους συμπολίτες μας νά διαβούν τὸν ἀνάλογο δρόμο τῆς προσφορᾶς πρός τοὺς συνανθρώπου. Εκφράζω πάντα τὴν βαθιά μου συγκίνηση γιὰ αὐτὴ τὴν κειρονομία, ποιεῖται σὲ κρύβω, ὅτι ἀποτελεῖ μένα τὴ μεγαλύτερη τιμὴ καὶ ἀναγνώριση καὶ ἀνταμοιβή γιὰ τὸ φιλανθρωπικὸ μου ἔργο, στὸ ὥποιο ἀφιερώθηκα, πρόθυμα καὶ ὀλόψυχα, ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια».

«Νά ἀνακαλύψουμε ὅλοι μαζί τί μᾶς ἐνώνει καὶ νά ἀναλογιστοῦμε ὅλοι μαζί τί χάσαμε, τί ἔχουμε καί τί μᾶς πρέπει!»

«Τά ὅνειρά τους ζύγιζαν περισσότερο ἀπ' τή ζωή τους»

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΛΜΥΡΟΥ κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ,

ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ

Σέ κάθε έπετειο θυμόμαστε τό παρελθόν, στήν πραγματικότητα, σᾶμας, άξιολογοῦμε τό παρόν και ἀτενίζουμε τό μέλλον. Τό ίδιο συμβαίνει και μέ τίν έπετειο τῶν 200 χρόνων ἀπό τήν Ἐπανάσταση τοῦ 1821: Καλούμεθα νά θυμηθοῦμε ἡρωικά κατορθώματα, πράξεις αὐτοθυσίας, προγόνους πού πλήρωσαν τίς ἀποφάσεις και τίς ἐπιλογές τους μέ πολὺ αἷμα.

“Η κορυφαία, ὅμως, στιγμή τῆς ἐπετείου αὐτῆς θά ἔρθει ὅταν μετροθοῦμε μέ τά ὄνειρα καὶ τούς πόθους πού ἔκαναν τούς πατέρες μας στά Δερβενάκια καὶ στό Μανιάκι, στό Μεσολόγγι καὶ στό Ζάλογγο, νά ἀψφήσουν τή zωή τους καὶ νά προτιμήσουν τόν θάνατο ἀπό τήν ὑποταγή σέ τυράννους καὶ δυνάστες. Οὐσιαστικά, αύτή τους τήν ἐπιλογή θυμό-

πού συνθλίβονται ἀνάμεσα σέ μυλόπετρες σκοπιμοτίων καὶ ἀντίξων συγκυριῶν ἐντός καὶ ἔκτός τῆς πατρίδας μας. Ἐντέχνως, ή συζήτηση ἔχει περιοριστεῖ στίς οἰκονομικές δυσκολίες καὶ στίν πολιτική ἀνασφάλεια. Τό μεγαλύτερο, ὅμως, πρόβλημα εἶναι ή ἔλλειψη ψυχικῶν καὶ σωματικῶν δυνάμεων, ή πίστη σέ ἑνα σκοπό, ὁ ἐγκλωβισμός τῆς ζωῆς στίν ἄπλη ἐπιβίωση. Ζητεῖται ἐπειγόντως ἡρωισμός, ιδιαίτερα γιά τίς ψυχές τῶν νέων μας πού ἀρνοῦνται νά ἀποδεχτούν μιά ζωή χωρίς περιεχόμενο καὶ χωρίς προοπτική.

⁷ Αδύνατο φαίνεται καὶ ἡ ἐθνική ἀξιοπρέπεια ἐν μέσῳ κυνικῶν πολιτικοστρατιωτικῶν ἰσορροπιῶν. ⁸ Είσι καὶ τότε βρέθηκε ἡ μικρόν καὶ καματωμένην Ἑλλάδα, πού ὅμως βρήκε τῇ θέσῃ της ἀνάμεσα στά μεγάλα

μαστε καὶ τιμοῦμε. Γιατί, ἵσως καὶ νά μήν ὑπάρχει πιό μεγάλη στιγμή γιά
ἔναν λαό ἀπό τό νά δεῖ τά ὄνειρά του νά zyγίζουν περισσότερο ἀπό τίν
ἴδια του τή zωή!

Οι πρόγονοί μας της έποχης του '21 έφεραν στή θυσία γιατί τόσο πίστεψαν στό όραμά τους, πού τό' καναν χειροπιαστό: Μιά ζωή έλευθερην και μέ εναν τρόπο ζωῆς βασισμένο στήν πνευματικότητα και τή διδασκαλία τής 'Ορθόδοξης Χριστιανικής πίστης.

“Η Έκκλησία της Έλλάδος, θέλοντας νά απευθυνθεῖ όχι μόνο στην καρδιά άλλά και στόν νου της σύγχρονης ελληνικής κοινωνίας, ξεκίνησε το 2012 νά προετοιμάζει την προσφορά της για την έπετειο αυτή, άναδεικνύοντας την ιστορική άλληθεια. Ένας κύκλος 10 Διεθνών Συνεδρίων, τῶν όποιων τά πρακτικά βρίσκονται στη διάθεση όλου του ελληνικού λαού σε 10 τόμους, άπειδειξαν πώς ό αγώνας της Εθνικῆς Παλιγγενεσίας έγινε «γιά τού Χριστού την πίστη την Αγία και της πατρίδος την έλευθερία». Στό πνεῦμα αυτό κινήθηκε και ό προγραμματισμός των 261 έκδολώσεων που θά λάβουν χώρα σε όλη την Έλλαδα, όργανωμένες άπο τίς Μητροπόλεις.

Γιά ολούς μας, τό επετειακό έτος συμπίπτει μέ δυσκολίες πρωτόγνωρες καὶ ποικίλους κινδύνους πού ἀπειλούν τίν ἐθνική μας ὑπόστασην ἀλλά καὶ τίν καθημερινότητά μας. Καιροί μεγάλης δυσκολίας, ἵσως δύμιας καὶ μεγάλης ἔνκαιριας.³ Από μιά ἄποψη, πού ἐπιτυχημένος ἔορτασμός δέν θά μποροῦσε νά ὑπάρξει, ἀφοῦ ή Ἰστορία ἀποφάσισε νά μᾶς φέρει στή θέση ἕκείνων πού πρίν ἀπό 200 χρόνια ἀντιμετώπισαν τό φοβερό κίνδυνο τῆς προσωπικῆς ἀλλά καὶ ἐθνικῆς ἐξολόθρευσης.

· Αδύνατοι μοιάζουν καί πολλοί στημερινοί στόχοι, τόσο σέ προσωπικό, όσο καί σέ έθνικό έπίπεδο.

¹Άδύνατα μοιάζουν, κυρίως, τά ̄νειρα τῶν παιδιῶν καὶ τῶν νέων μας,

εύρωπαικά κράτη, άγνωστομενη για πανανθρώπινες άξεις που γεννήθηκαν σε τούτα τα χώματα και στήριξαν τούς άγωνες λαῶν σ' ὅλη τή γῆ.

“Οπως χαρακτηριστικά ύπογράμμισε ο Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀ-
θηνῶν καὶ πάστος Ἐλλάδος κ. Ἰερώνυμος, στήν ὄμιλίᾳ του κατά τὴν πα-
ρουσίασθ τοῦ προγράμματος τὸν Ἐκδηλῶσεων γιά τὰ 200 χρόνια ἀπό
την Ἐπανάσταση τοῦ 1821, «Ἄλλοι λαοί ἐπαναστάτωσαν κατά τῆς Ἐκ-
κλησίας τους. Ἐμεῖς, οἱ Ἑλληνες, ἀγωνιστήκαμε, ὅμως, τὸ '21, μαζί μὲ
τὴν Ὁρθόδοξην Ἐκκλησία μας, ἡ ὥποια μᾶς γαλούχησε μέ τὸν πόθῳ τῆς
ἀπελευθέρωσης. Ἡ γῆ πού πατάμε εἶναι ποιισμένη μέ αἷμα ἀπό φου-
στανέλες καὶ ράσα!»

Κάθε δραστηριότητα που θά διοργανώσει ή 'Εκκλησία μας κατά τη διάρκεια ὅλου τοῦ ἐπετειακοῦ ἔτους 2021, στοχεύει ξανά στὸν κατάκτηση τοῦ ἀδύνατου, μὲ ἄγωνα στηριγμένο στὸ τρίπυχο «ἀλήθεια-αὐτογνωσία-ἐλπίδα». Ἀπευθύνεται σὲ ὅλους, ἴδιατερα, ὅμως, στοὺς νέους. Πρός αὐτούς κυρίως ὑπενθυμίζει τὸ βαθύτερο νόημα τοῦ μεγάλου συνθήματος τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ '21. 'Ἄν οἱ νέοι τοῦ '21 ὑψωσαν τὸ 'Ἐλευθερία ή Θάνατος', οἱ σημερινοὶ καλοῦνται νά ἐντοπίσουν αὐτό πού τούς ἀλυσοδένει σῶμα καὶ ψυχή καὶ νά ἀντισταθοῦν σὲ ὅ,τι μεταβάλλει τὴν ζωή σὲ θάνατο.

• Ἐνώψει τῆς ἐπετείου τῶν 200 χρόνων ἀπό την Ἐπανάσταση τοῦ 1821 ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καλεῖ τόν καθένα ξεχωριστά νά στοχαστεῖ καὶ νά συνανπίσει τόν συνάνθρωπο, τόν συμπατιριώτη, τόν ἀδελφό, γιά νά ἀνακαλύψουμε ὅλοι μαζί τί μᾶς ἔνώνει καὶ νά ἀναλογιστοῦμε ὅλοι μαζί τί κάσαμε, τί ἔχουμε καὶ τί μᾶς πρέπει! Τόν λόγο μας «ἐν κάριτι, ἄλατι ἡρτυμένον», (Κολ. 4, 6). •